RUNKL COLLEGE 2022/2023

Veronika Jurko 2. D

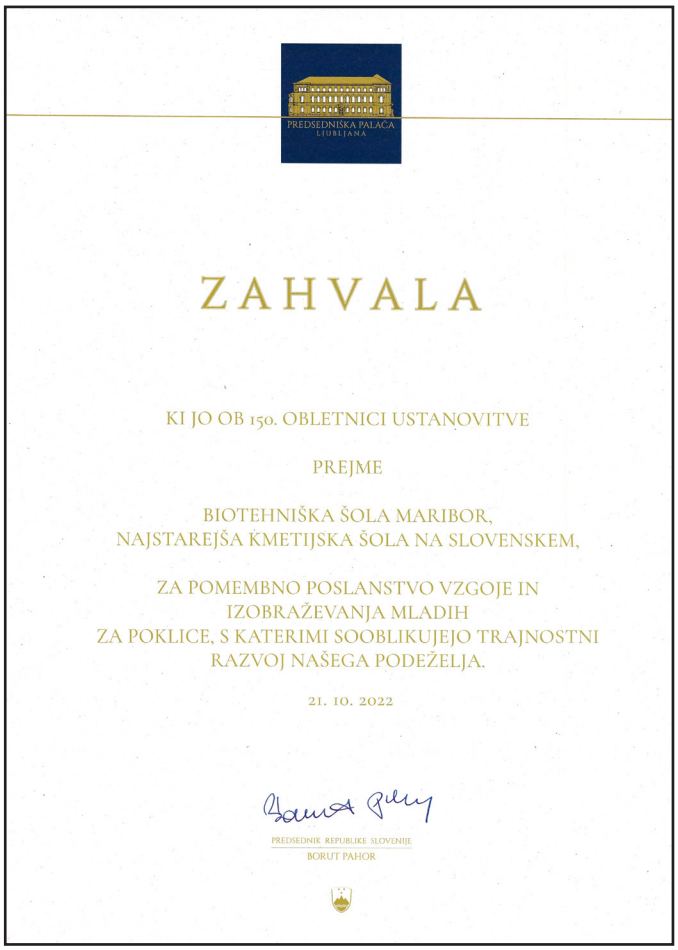
Vrbanska cesta 30
2000 Maribor
Tel.: 02/235 37 00
e-pošta: info@bts.si
Spletna stran: www.bts.si

Spoštovane dijakinje in dijaki!

Po dveh »kovidnih« letih, se je izteklo šolsko leto »brez omejitev«, s katerimi smo se morali ukvarjati v času svetovne epidemije. Zahvaljujem se vsem udeležencem, tako dijakom kot profesorjem in ostalim delavcem šole, za uspešno izpeljavo šolskega leta, v katerem smo si pridobili dodatna znanja in izkušnje za uspešno nadaljevanje izobraževalnega procesa v šoli.

Znanja, ki ste si jih dijaki v tem letu pridobili, so vas obogatila, hkrati pa ste se spopadli tudi z novimi izzivi in spoznanji. Veliko vas je bilo vključenih v razne aktivnosti, nekatere od njih so se odvijale tudi zunaj šolskega prostora. Predvsem pa ste mnogi izkoristili možnost izmenjave oz. izvajanje prakse v tujini preko projekta Erasmus+ in drugih projektov, ki so izmenjavo omogočili. Zraven tega ste se udeležili mnogih tekmovanj in srečanj ter dosegli veliko vidnih uvrstitev in prejeli številna priznanja. Uspešno ste skupaj z mentorji izpeljali tudi tekmovanje veterinarjev in dosegli odličen rezultat.

PREDSEDNIŠKA PALAČA
LJUBLJANA

ZAHVALA

KI JO OB 150. OBLETNICI USTANOVITVE

PREJME

BIOTEHNIŠKA ŠOLA MARIBOR,
NAJSTAREJŠA KMETIJSKA ŠOLA NA SLOVENSKEM,

ZA POMEMBNO POSLANSTVO VZGOJE IN
IZOBRAŽEVANJA MLADIH
ZA POKLICE, S KATERIMI SOOBLIKUJEJO TRAJNOSTNI
RAZVOJ NAŠEGA PODEŽELJA.

21. 10. 2022

PREDSEDNIK REPUBLIKE SLOVENIJE
BORUT PAHOR

V šolskem letu 2022/23 je bilo vpisanih 521 dijakov, v programih kmetijsko-podjetniški tehnik, naravovarstveni tehnik, veterinarski tehnik, cvetličar, mehanik kmetijskih in delovnih strojev ter v programu PTI (3+2) kmetijsko-podjetniški tehnik. Šola je v tem šolskem letu obeležila tudi visok jubilej ustanovitve šole, ki se že 150 let nahaja na prostoru pod Kalvarijo. Ustanovljena je bila 11. marca 1872 kot sadjarsko-vinogradniška šola.

Jubilej smo obeležili z osrednjo proslavo v mesecu oktobru, katere se je udeležil tudi takratni Predsednik Republike Slovenije Borut Pahor in šoli izročil ZAHVALO ob tako visokem jubileju. Svoj prispevek k proslavi ste dodali tudi dijaki z odličnim nastopom v programu.

Ob koncu šolskega leta se želim zahvaliti vsem za svoj prispevek k promociji šole, s prepričanjem, da smo bili v tem šolskem letu ustvarjalni in uspešni ter na ta način ohranjali tradicijo in sloves najstarejše kmetijske šole v Sloveniji. Hkrati pa vas vabim k uspešnemu sodelovanju tudi v prihodnjem šolskem letu.

Anton Krajnc, ravnatelj

ŠOLSKI PARK DANES

Šolski park v neposredni okolici Biotehniške šole Maribor, v velikosti 1 ha je delo priznanih strokovnjakov na področju vrtnarstva, Cirila Jegliča in Franceta Vardjana, ki je bil zasnovan od pričetka delovanja šole na tej lokaciji.

Šolski park – iglavci: dvokrpi ginkijo (Ginkgo biloba L.), nutkodolska pacipresa (Chamaecyparis nutkatensis Sp.), japonska ali pegasta pacipresa (Chamaecyparis pisifera var. filifera Hart. Wet Ruempel.), irski brin (Juniperus communis hibernica Lodd.), Smrdljivi brin (Juniperus sabina L.), navadna tisa (Taxus baccata L.), kanadska čuga (Tsuga canadensis Carr.), navadna ameriška duglazija (Pseudotsuga taxifolija Britt), kavkaška jelka (Abies nordmanniana L.), koloradska ali dolgoigličasta jelka (Abies concolor Lindl. ct Gord.). Vsi našteti iglavci so v šolskem parku ohranjeni do danes.

Drugi del šolskega parka ima posebni status. Park leži na Vinarski 14 v Mariboru in je pod zaščito Zavoda RS za varstvo narave. Parkovni nasad v okolici stavbe na Vinarski ul. 14 v Mariboru, je zavarovan kot spomenik oblikovane narave. Za zavarovano območje velja predpisani varstveni režim. Za posege je potrebno soglasje pristojne naravovarstvene službe. Nasad ima tudi status po zakonu o kulturni dediščini in je za posege potrebno pridobiti soglasje pristojnega Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije.

Nasad na območju Vinarske ulice 14, je sestavljen iz treh delov. Na podolgovati zelenici med Vinarsko ulico in stavbo se kot osrednje drevo nahaja mamutovec z obsegom debla 530 cm, ki je najpomembnejše drevo nasada. Neposredno ob njem rasteta še dva iglavca, zahodni del zelenice pa obvladujejo kanadske čuge, ginko, breze in tise, in izjemno lep grmast japonski javor. Vzhodno od stavbe je manjša zelenica brez pomembnih dreves. Trikotni del nasada severno od stavbe je dokaj na gosto poraščen s številnimi drevesi (hrast, lipa, robinija, rdeči bor, duglazija, bodika, jelka, klek, oreh, lipa, javor, brest, tisa itd.). Med pomembnejša drevesa tega dela sodi hrast s celorobnimi listi z ravnimi robovi. Nasad se smiselno nadaljuje proti zahodu na parcelo, kjer med drugim raste velik ginko. Ta del nasada je izven zavarovanega območja, kakor ga opredeljuje navedeni mariborski odlok.

V šolskem parku ob šoli lahko opazujemo stara, mogočna in slikovita drevesa belega javorja, brez, gabra, rdečega bora, črnega bora, tulipanovca, gledičije, različnih vrst smreke (navadne smreke, omorike), lipe, tulipanovca, paciprese, kleka, kanadske čuge, tise, parotie, dren in še mnoge druge. Šolski park obdaja na eni strani šolsko poslopje, na drugi strani pa hiša znanega Slovenca dr. Pavla Turnerja vzgojitelja, publicista in mecena.

Šolski park je smiselno zaključen, spodnji strani je omejen s sadovnjakom, na zgornji strani park prehaja v vinograde, ki ga loči asfaltirana cesta od Kalvarije porasle z vinogradi.

Park Biotehniške šole Maribor je zasnovam po angleškem vzoru, ki predstavlja sožitje z naravnimi lastnostmi območja. V parku so razen zelenih prvin, vključene tudi grajene prvine parkovne zasnove; poti, skalnjak, vodni objekt, otroško igrišče.

Pred šolsko stavbo je greda s trajnicami. Šolsko posestvo in park povezuje brezov drevored.

Glavni namen parka danes je vzgojno-izobraževalni, in sicer: naravoslovni, naravovarstveni (ekološki), krajinski in okrasni. Park Biotehniške šole Maribor je učilnica na prostem za splošnoizobraževalne

predmete, kot je biologija in kemija ter za strokovnoteoretične predmete: dendrologija, krajinsko vrtnarstvo, okrasne zelnate rastline in priprava in izdelava aranžerskega materiala. Park predstavlja poligon za praktični pouk hortikulturnim programov (cvetličar), kjer dijaki spoznavajo in prepoznavajo drevnino, nabirajo dendrološki material za izdelavo herbarija, ki je osnova za prepoznavanje drevnine, izvajajo oskrbo in vzdrževanje parkovnih rastlin, sodelujejo pri načrtovanju in urejanju grajenih površin. Dijaki v parku nabirajo tudi osnovni aranžerki material za izdelavo preprostih cvetličnih vezav in dekoracij.

Dijaki naravovarstvene smeri šolski park uporabljajo za prepoznavanje redkih rastlinskih vrst, zaščitenih drevesnih vrst z rdečega seznama, nabirajo herbarije, razlikujejo med avtohtonimi in tujerodnimi rastlinskimi vrstami, spoznavajo gozdni rob, sestoj trat, iglavce, listavce, grmovnice, invazivne vrste v ekosistemih, v zimskem času pa skrbijo za ptice. Z oskrbo parka skrbijo za ekološko ravnotežje.

V parku so dijaki programa naravovarstveni tehnik pripravili in zasadili šolsko mlako, kjer imamo posajenih okoli 60 vrst obvodnih in vodnih rastlin ter potopljenih rastlin, vodne bolhe, ribe, žabe, sladkovodne školjke, ki so na rdečem seznamu, kačje pastirje. V mlaki opravljamo biološki monitoring, s preprostimi kemijskimi meritvami merimo prisotnost ekoloških kemijskih in fizikalnih parametrov, prikažemo rastline, ki so primerne za fitoremediacijo vode, prepoznavamo rastline in živali. Učenci se ob samočistilni šolski mlaki spoznavajo z razširjenostjo in pomenom vodnih ekosistemov, evidentiranjem ekološkega stanja vodnih površin, aktivnim sodelovanjem pri dejavnostih ohranjanja biotske raznovrstnosti pri načrtovanju, izvedbi in monitoringu ukrepov. Je krajinski element (grajena horizontalna prvina) in likovni element v parku. Z ekološkega vidika pa predstavlja obliko pestrosti okolja z značilnimi združbami, prilagojenimi na specifične svetlobne in toplotne razmere ob navzočnosti raznovrstnih kemičnih snovi, ki so naravnega in antropogenega izvora.

Park se od skrbno načrtovane zasaditve ni veliko spreminjal. Zelo dobro je bila načrtovana zasaditev zelenih prvin, zlasti še mogočnih iglavcev in zimzelenih listavcev, kar pri zasnovi načrtovanja parka predstavlja ogrodje in bazo zelenih prvin, ki bi jih bilo potrebno v prihodnosti vzdrževati, zaščititi in ohranjati.

Marija Kolmanič Bučar, prof.

DRŽAVNO ŠOLSKO TEKMOVANJE VETERINARSKIH TEHNIKOV IN TEHNIC VETICUS 2023

Letos se je državno tekmovanje dijakov in dijakinj, smeri veterinarski tehnik, odvijalo v Mariboru na Biotehniški šoli Maribor. Po predhodnem pisnem delu tekmovanja se je na praktični del tekmovanja uvrstilo 20 dijakov BTŠ Maribor, 20 dijakov BIC Ljubljana in 10 dijakov ŠC Šentjur. Tema letošnjega tekmovanja je bila »vzorčenje in laboratorijsko delo«.

V prvem delu je tekmovalo po 5 dijakov naenkrat, in sicer so morali na praktičnem poligonu prikazati pripravo vzorca urina, pripravo in barvanje krvnega razmaza ter natančno odmerjanje in pipetiranje vzorcev. Dijaki so se morali tudi primerno zaščiti in ustrezno ravnati z vzorci.

V finalni del tekmovanja se je uvrstilo 10 najboljših. Na praktičnem poligonu so morali prikazati pripravo pripomočkov in odvzem vzorca iz zunanjega sluhovoda pri psu, pravilno mikroskopirati in prepoznati parazita, ki je bil pripravljen v nalogi.

Vzdušje na tekmovanju je bilo prijetno, saj so se dijaki različnih šol spoznavali in delili izkušnje med seboj. Zelo ponosni smo, da zmagovalka letošnjega tekmovanja, Nika Rajzman, prihaja iz naše šole, Biotehniške šole Maribor.

Čestitamo vsem dijakom, ki so se udeležili tekmovanja, saj so pokazali veliko znanja, samozavesti in spretnosti.

Ponosni smo na vas in si želimo, da vam pridobljene izkušnje pridejo prav tudi v nadaljnjem življenju.

Dijaki so za svoje uvrstitve prejeli tudi lepe nagrade, za katere so poskrbeli naši sponzorji, ki se jim ob tej priložnosti zahvaljujemo.

Želimo si, da bi na tak način tekmovali še v naslednjih letih in bi se prijetne vezi med dijaki, mentorji in ostalimi sodelujočimi ohranjale čim dlje.

Nina Klobasa Štrucl, dr. vet. med.

Mnenja dijakov

Tekmovali smo v znanju vsebin, povezanih z laboratorijem. Bilo je zelo pestro, predvsem pa napeto, saj smo bili vsi polni adrenalina. V telovadnico sem vstopala brez pričakovanj ter se prepustila toku, kar mi je očitno koristilo. Seveda pa ne smem pozabiti na izjemno pogostitev, ki je vsem ob koncu napornega dogodka polepšala dan. Še enkrat hvala profesorjem, ki so organizirali tekmovanje.

Nika Rajzman, zmagovalka tekmovanja Veticus 2023

Tekmovanje se mi je zdelo zelo zabavno, saj smo preizkusili praktično znanje s področja laboratorijskega dela v veterinarski medicini. Za tekmovanje smo se zelo dobro pripravljali, saj smo veliko vadili v šolskem laboratoriju in ambulanti z mentorico.

Ana Novak, 4. D

Priložene fotografije je posnela dijakinja 2. B razreda Zoja, za kar se ji lepo zahvaljujemo.

LIKOVNA RAZSTAVA V VETRINJSKEM DVORCU

Na nedavno razpisanem likovnem natečaju »Likovna semena« so tri dijakinje iz 1. B razreda Biotehniške šole Maribor – Devasya Niputu Bratušek, Julija Lipič-Kulič in Žanet Petek – pod mentorstvom profesorice likovne umetnosti, Natalije Juhart Brglez, sodelovale z likovnimi deli na temo “Čarobni gozd”. Profesorica je pri svojih dijakinjah prepoznala posebne kvalitete kompleksnega likovnega mišljenja in reševanja likovnega problema ter njihovo sposobnost, da pri nalogah razmišljajo izven okvirov. Natečaj, ki ga je organiziralo Društvo likovnih pedagogov Pedagoški liki in Klub ljubiteljev umetnosti Soraj, je potekal v marcu, z namenom spodbuditi mlade ustvarjalce k predstavitvi svojih likovnih del v galerijskem prostoru.

Razstava otroškega likovnega ustvarjanja v vzhodni Sloveniji je bila na ogled med 9. in 29. marcem 2023, v razstavišču Vetrinjski dvor v Mariboru. Na razstavi so sodelovali otroci iz vrtcev, osnovnošolci, srednješolci in udeleženci iz drugih vzgojno-izobraževalnih ustanov iz vzhodne Slovenije. Udeleženci so imeli priložnost izmenjati znanje in izkušnje ob primerih dobrih praks ter reflektirati stanje likovne pedagogike v vzhodni Sloveniji.

Sodelovanje naših dijakinj na natečaju “Likovna semena” je bilo navdihujoče in vredno občudovanja. Njihova dela na temo “Čarobni gozd” so odražala izjemno domišljijo, kreativnost in svojevrsten pogled na dano temo. Dijakinje so pokazale, da so sposobne izraziti svoje ideje na edinstven in svež način. Zahvaljujemo se Društvu likovnih pedagogov Pedagoški liki in Klubu ljubiteljev umetnosti Soraj za organizacijo tega dogodka, ki je mladim ustvarjalcem omogočil, da so svoja dela predstavili v galerijskem prostoru in se učili iz izkušenj drugih. Otvoritev razstave je bila dobro obiskana, kar kaže na veliko zanimanje za mlade umetnike in njihova dela.

Natalija Juhart Brglez, prof.

MEDNARODNI PROJEKT Erasmus+ 2021-1-RS01-K210-VET-000032909

PRIDOBIVANJE NOVIH ZNANJ IN IZKUŠENJ NA PRIMERIH DOBRIH PRAKS

izobraževanje učencev srednješolskega strokovnega izobraževanja kmetijskih šol.

Projekt je potekal v okviru ključnih aktivnosti Erasmus+ (KA2). Je projekt institucionalnega sodelovanja za izmenjavo dobrih praks, na področju strokovnega izobraževanja in usposabljanja v kmetijstvu. Projekt v okviru ključnih aktivnosti se nanaša na sodelovanje institucij na področju izobraževanja, usposabljanja, mladine in učiteljev v državah članicah Evropske unije ali tretjih držav, povezanih s programom, z namenom sodelovanja in pridobivanja novih znanj in izkušenj v kmetijstvu. V okviru projekta so se izvajale tedenske aktivnosti izmenjave izkušenj in dobrih praks na vsaki od vključenih šol. Sem spadajo posodobitev učnih načrtov, inovativnost metodologije poučevanja ter izboljšanje učnih gradiv, v sodelovanju s šolami, kjer se izvajajo dobre učne prakse dijakov na področju kmetijstva.

Tedenske načrtovane učne mobilnosti, usposabljanja in pridobivanja novih znanj, so za dijake in učitelje potekale preko projektnih aktivnosti - učnih mobilnosti, na treh šolah.
Prva učna mobilnost dijakov in učiteljev je potekala od 15. do 21. 5. 2022 na Biotehnološki šoli »Šumatovac« Aleksinac v Srbiji. Praktični pouk – modul: Hidroponska pridelava jagod z računalniškim upravljanjem. Udeleženih je bilo sedem dijakov ter dva učitelja iz vseh treh šol.
Druga učna mobilnost dijakov in učiteljev je potekala od 25. 9. 2022 - 1. 10. 2022 na Biotehniški šoli Maribor v Sloveniji. Praktični pouk – modul : Pridelava in predelava grozdja, Osnove kletarstva. Udeleženih je bilo sedem dijakov ter dva učitelja iz vseh treh šol.

Tretja mobilnosti dijakov je potekala od 9. 10. 2022 do 15. 10. 2022 na Gospodarski šoli Čakovec na Hrvaškem. Praktični pouk – modul: Proces proizvodnje soka in proces proizvodnje jabolčnega čipsa. Udeleženih je bilo sedem dijakov ter dva učitelja iz vseh treh šol. Vsaka od partnerskih šol je pripravila gradiva kot so: brošure, letaki ter predstavitve predavateljev, ki so bile posredovane dijakom in učiteljem kot strokovna učna gradiva pri praktičnem pouku v času učne mobilnosti povezane z vsebino modula pri praktičnem pouku. Na koncu vsake mobilnosti so dijaki prejeli Evropass potrdila. Izdelana je bila tudi spletna stran projekta.

Ves čas trajanja projektnih aktivnosti je potekal dogovor s partnerskimi šolami o načinu izvajanja dobrih učnih praks, o dejavnosti in prenosu pedagoških pristopov dobrih praks, materialov in metod za poučevanje in usposabljanje dijakov, o virtualni mobilnosti z odprtimi izobraževalnimi viri in boljšim izkoriščanjem potenciala IKT.

Dijaki so z izkušnjo učne tedenske udeležbe na mobilnosti v projektu nadgradili svoja strokovna znanja in izkušnje. Pridobili so nova znanja na področju vključevanja IKT tehnologije na področju kmetijstva, se medkulturno povezali in spoprijateljili, spoznali druge kulture ter se seznanili s podjetniškimi aktivnostmi v kmetijstvu.

Za Erasmus+ zapisala:
Marija Kolmanič Bučar, prof.

1872 BIOTEHNIŠKA ŠOLA MARIBOR

Gospodarska škola Čakovec

БИОТЕХНОЛОШКА ШКОЛА ШУМАТОВАЦ

Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

OD SEMENA DO TOPLOTE

KORUZNI OKLASEK KOT OBNOVLJIVI VIR ENERGIJE

Posledice emisij toplogrednih plinov so zaradi uporabe fosilnih goriv in drugih človekovih dejavnosti pereč problem. Povečanje izkoriščanja OVE (obnovljivih virov energije) je postalo eden od glavnih ukrepov za zmanjšanje emisij TPG (toplogrednih plinov) in zmanjšanje stopnje energetske odvisnosti v Sloveniji in EU. OVE so še vedno premalo vključeni v naš energetski sistem. Mnogi naravni viri, tudi kmetijski rastlinski ostanki, kot je koruzni oklasek, so še zmeraj zavrženi kot neuporaben stranski produkt.

Projekt predstavlja koruzni oklasek kot OVE, ki bo pripomogel k blaženju podnebnih sprememb kot posledica zmanjšanja uporabe fosilnih goriv. Njegova uporaba bo zmanjšala energetsko odvisnost KG.

VREDNOST, MOŽNOSTI IN TEHNIČNE REŠITVE UPORABE KORUZNEGA OKLASKA KOT OVE

Tehnologija pridelovanja koruznih oklaskov

Tehnologija pridelave koruze za pridobivanje koruznih oklaskov je enaka tehnologiji pridelovanja koruze za zrnje (agrotehnični ukrepi so enaki). Razlika je le v izbiri hibrida za setev koruze.

V dveletnih poskusih smo testirali različne hibride koruze. V letu 2019 smo testirali dvanajst različnih hibridov koruze za pridobivanje koruznih oklaskov in koruze za zrnje, v letu 2020 pa šest hibridov, ki so se v prvem letu izkazali kot najboljši. Testiranja so bila izvedena na petih različnih lokacijah.

Povprečni pridelki koruznih oklaskov in koruze za zrnje so prikazani v spodnji tabeli.

Hibridi	Pridelek zrnja v kg/ha pri 14 % vlagi	Pridelek oklaskov v kg/ha pri 11 % vlagi
P9241	16.033,5	3.007,5
ARNAUTO	15.689,9	820,6
AJOWAN	16.463,5	2.722,4
TEXERO	15.928,5	2.830,0
P9757	**16.800,5**	**3.122,8**
AURELIO	15.506,6	2.674,3

Na podlagi rezultatov testiranj za pridelovanje koruznih oklaskov priporočamo hibrid P9757, ki je v letu 2020 dosegel v povprečju pridelek zrnja 16.800,5 kg/ha pri 14 % vlagi in povprečni pridelek koruznih oklaskov 3.122,8 kg/ha pri 11 % vlagi.

Ob žetvi koruze za zrnje koruzne oklaske poberemo z nadgrajenim kombajnom, ki ima nameščen dodaten zalogovnik za shranjevanje koruznih oklaskov.

Koruzni oklaski, ki jih po žetvi poberemo na polju so nepredelani, vsebujejo nečistoče, večji delež vlage, so večinoma celi. Če jih želimo uporabiti kot vir goriva, jih je potrebno predelati. Optimalno predelani koruzni oklaski so večjega velikostnega razreda (optimalno prepolovljen oklasek), enakomerne velikostne in oblikovne strukture, imajo majhen delež prašnih delcev ter majhen delež nečistoč.

Sušenje oklaskov:

- Pomembno je, da pred skladiščenjem koruzne oklaske posušimo na ustrezno vsebnost vlage, ki nam omogoča daljše skladiščenje.
- Vsebnost vlage koruznih oklaskov vpliva na kvaliteto zgorevanja.
- Boljšo gorljivost imajo bolj suhi oklaski (<15 % vsebnosti vode).

Mletje oklaskov:
• Koruzni oklaski imajo manjšo specifično težo (za enako količino proizvedene toplotne energije potrebujemo večji volumen koruznih oklaskov, kot pa navadne lesne biomase), ki jo povečamo z mletjem oziroma z granuliranjem oklaskov.
• Ustrezna granulacija koruznih oklaskov je pomembna pri doziranju s pomočjo polžev. Pri ročnem in hidravličnem doziranju oklaskov po navadi granulacija ni pomembna.
• Za večje kurilne sisteme so najbolj primerni koruzni oklaski čim bolj enakomerne velikostne strukture, ki vsebujejo čim manj prašnih delcev in so čim bolj čisti.
• Preizkusi v majhnih kotlih na sekance so pokazali, da je potrebno velikost koruznih oklaskov zmanjšati, da se olajša boljše zgorevanje in doziranje s pogosto uporabljenimi vijačnimi transporterji. Zaželena dolžina delcev naj bo 1-1,5 njihovega premera.
• Če pripravljamo iz oklaskov gorivo v obliki peletov ali briketov, pa je potrebno pred peletiranjem z mlini zdrobiti oklaske na drobne delce (npr. < 6 mm).

Čistost oklaskov:
• Manj onesnaženi koruzni oklaski, saj imajo bolj ugodne termične karakteristike.
• Pri manj onesnaženih oklaskih je poraba goriva manjša. Boljšo gorljivost dosegamo tudi pri manjšem deležu prašnih delcev.
• Pomembno je, da koruzni oklaski ne vsebujejo ličja, blata in ostalih primesi.

Tehnologija uporabe koruznih oklaskov

Predelane koruzne oklaske lahko uporabimo kot gorivo. Pri uporabi koruznih oklaskov kot goriva velja nekaj posebnosti. Uporaba koruznih oklaskov je mogoča na večini biomasnih kurilnih naprav. Koruzni oklaski so uporabni tako pri majhnih, kot velikih kurilnih napravah. V primerjavi z drugimi ostanki pridelkov imajo koruzni oklaski ugodnejše zgorevalne lastnosti.

Vsebnost vode v koruznih oklaskih ima zelo velik vpliv na kvaliteto zgorevanja. Kurilna vrednost koruznega oklaska znaša od 18.4 do 18.7 MJ/kg.

Ob uporabi oklaskov obstaja tudi bojazen poškodovanja notranjih delov kurišča, saj oklaski vsebujejo klorovo kislino (pri visokih temperaturah povzroča povečano rjavenje jeklenih litin). Vsebnost klorove kisline v koruznih oklaskih je znatno nižja kot v ostali kmetijski biomasi (slama, seno ...), zato so oklaski ustrezni kot alternativni obnovljiv vir energije.

Uporaba koruznega oklaska kot OVE energije kmetijskim gospodarstvom prinaša mnogo koristi:
• energetsko samozadostnost,
• razvoj kmetije, kar jo bo ohranilo močno in poslovno uspešno,
• prispevek k blaženju podnebnih sprememb, katerih vplive kmetije že čutijo,
• povečanje možnosti za okrepitev proizvodnih potencialov kmetije in njene odpornosti.

Vodilni partner: ŽIPO Lenart d.o.o.

Ostali partnerji: KGZS zavod Maribor, NLZOH, Kmetijski inštitut Slovenije, Interkorn d.o.o., Profuturus d.o.o., Biotehniška šola Maribor, KG:
Anita Števanec, Boštjan Kraner, Matej Korošec, Franc Horvat

EIP Evropsko partnerstvo za inovacije
v okviru ukrepa Sodelovanje PRP 2014-2020
Tehnologija predelave koruznih oklaskov

ŠABAC

Biotehniška šola ima vsako leto izmenjavo s Srednjo poljoprivredno šolo v Šabcu, kjer si izmenjujemo izkušnje, spoznamo kulturne znamenitosti Srbije in njihove dijake. Letos smo se k njim odpravili konec marca, preden smo zapustili šolo, smo spoznali še dijake, ki so prišli na izmenjavo v Maribor, segli smo si v roke, zaželeli lepo bivanje in se odpravili na peturno vožnjo do Šabca. Bivali smo v njihovem dijaškem domu, ki je na novo zgrajen, in zato čudovit. Prvi dan nas je pričakalo deževno vreme, zato smo sami raziskovali dijaški dom in okolico, spoznali smo tudi nekaj njihovih dijakov, ki bivajo v dijaškem domu, in se spočili od naporne vožnje, da smo bili polni zagona pripravljeni na nove podvige, saj so nas naslednji dan čakale številne aktivnosti. Odpravili smo se do domačega kraja znanega jezikoslovca Vuka Karadžića, ki ga Srbi zelo cenijo in so ponosni na njegovo delo, sprehod po parku je bil zelo sproščujoč, čeprav nam hladen veter ni prizanašal.

Po mirnem dnevu smo šli zgodaj spat, saj smo bili polni pričakovanja, ker smo se že zgodaj odpravili v glavno mesto Beograd. Na to smo vsi komaj čakali, saj smo izvedeli, da gremo v živalski vrt in muzej Nikole Tesle. Ko smo prispeli v Beograd, smo si ogledali cerkev svetega Save, ki nas je očarala, saj je zelo veličastna. Zanimiv nam je bil muzej Nikole Tesle, kjer smo veliko izvedeli o njegovem delu in izumih, ki so še danes zelo pomembni za naše življenje. Nato je sledil ogled živalskega vrta, ki smo se ga vsi veselili, najbolj pa je pritegnil našo pozornost beli tiger. Polni energije smo se odpravili na sprehod po Kalamegdanu in centru mesta, kjer smo lahko raziskovali in nakupovali spominke. Bili smo soglasni, da si Beograd še moramo kdaj ogledati.

Da pa ne bi samo pohajkovali okrog, smo se četrti dan pridružili njihovim dijakom na praksi v njihovem šolskem mini živalskem vrtu, ogledali smo si njihova polja in rastlinjake, sodelovali smo pri pouku, in sicer pri vajah iz kirurgije in dali intervju za lokalni časopis. V četrtek pa so Zala, Alja in Hana dobile možnost, da so jahale pri jahalnem klubu, ki deluje v okviru njihove šole, bile so navdušene, saj so dobile veliko koristnih informacij od inštruktorja jahanja. Popoldan smo se odpravili v Novi Sad, ker smo bili že precej utrujeni, smo namesto vodenega ogleda po mestu raziskovali sami. Odločili smo se za sprehod po parku in si privoščili sladoledom in limonado. Petek je bil naš predzadnji dan in skrajni čas je že bil, da si ogledamo center mesta, v katerem smo bivali.

V Šabcu smo si ogledali učni center, nato pa smo imeli prosti čas in lahko smo si sami ogledali mesto. Po ogledu so nas profesorice peljale na najboljši sladoled v Šabcu in na zelo okusne čevapčiče. V soboto smo se že zgodaj zjutraj poslovili in začeli pot nazaj v Slovenijo. Izkušnja je bila zelo lepa in zelo priporočam obisk Srbije. Dijaki, profesorji in drugi, s katerimi smo se pogovarjali, so bili prijazni in veseli našega obiska, veliko smo se naučili, veliko smo novega videli in seveda videli, kako poteka pouk v Srbiji ter kako se njihovo življenje razlikuje od našega.

Renee Leigh Cornelly, 2. C

Udeležila sem se šolske izmenjave v Srbiji. Bilo je nepozabno potovanje, kjer smo vsak dan raziskovali različne turistične destinacije (Beograd, Novi Sad, Šabac ...), se sprehajali po mestih in raziskali tudi njihovo kulturo. Najbolj so se mi vtisnili v spomin mesto Beograd ter živalski vrt in seveda večerna druženja z dijaki v dijaškem domu. Zelo mi je bilo zanimivo, ko smo hodili po njihovem posestvu in se pridružili njihovi praksi. To je bila dogodivščina, ki je ne bom pozabila.

Hana Kamplet 2. D

IZMENJAVA V ŠABCU

Na izmenjavo smo se odpravili 27.3.2023 in smo bivali v dijaškem domu. Preden smo zapustili šolo smo spoznali dijake z njihove šole. Do Šabca smo se peljali z minibusom približno 5 ur in po uspesni, vendar utrujajoči vožnji smo prispeli do srednje poljoprivredne
škole v Šabcu.

Prvi dan smo samo malo raziskovali dijaški dom in okolico, kjub slabem vremenu. Isti dan smo tudi spoznali nekaj dijakov iz dijaškega doma.

Drugi dan so imeli že pripravljene nekaj aktivnosti za nas. Po zajtrku smo se odpravili do domačega kraja znanega pisatelja in poslušali o njegovem življenju in kaj je naredil za svojo državo. Po sprehodu po njegovi rojstni hiši smo šli hitro na toplo. Nato smo šli si ogledati cerkvo, kjer so nam razlagali o zgodovini cerkve in par njihovih običajev.

V sredo smo se odpravili že zgodaj v glavno mesto Beograd. Na sredo smo vsi komaj čakali saj smo zvedeli, da gremo v živalski vrt in v muzej Nikole Tesle. Najprej ob prihodu smo si ogledali cerkev svete Save, ki nas je očarala. V muzeju Nikole Tesle smo si ogledali kratek filem o njegovem življenju in njegovih izumih. Nato je sledil ogled živalskega vrta, za katerega smo vsi bili dost veseli ogleda iz različnih razlogov, sicer nam je beli tiger v središču parka pritegnil pozornost. Po živalskem vrtu smo si ogledali park in tudi reko, ki teče skozi mesto. Seveda smo si tudi ogledali center mesta, kjer smo lahko sami malo raziskovali in nakupovali spominke.

Četrti dan smo imeli zjutraj prakso z dijaki veterinarskega programa v šolskem mini živalskem vrtu in posestvu. Po ogledu vseh živali z profesorjem kmetijskega programa smo šli tudi njihova polja in rastlinjake ogledati. Sodelovali smo pri pouku in za časopis podali nekaj besed za članek. V četrtek so zala, Alja in hana tudi dobile možnost, da so lahko jahali pri jahalnem klubu. Popoldne smo že bili dosti utrujeni in namesto vodenega ogleda po mestu so nam povedali, da lahko samo malo raziskujemo, zato smo se odločili za sprehod po parku z sladoledom in limonado.

Petek je bil naš predzadnji dan in smo imeli ogled Šabca in zjutraj zopet prakso. Pri tej praksi je bilo malo bolj sproščeno, sodelovali smo pri uri kirurgije za 4. Letnike veterinarskega programa in se pogovarjali z profesorjem, ki nam je razlagal o šolskem posestvu in kako že vidi v novih generacijah spremembo v odnosu z živalmi. V Šabcu smo si ogledali učni center kjer so imeli razne učilnice z različnimi nameni. Po učnem centru smo si še zadnjič pogledali pravoslavno cerkev, ta seveda je bila manjša od drugih, ki smo si jih ogledali, vendar tudi zelo lepa. V centru Šabca smo imeli prosti čas in smo lahko sami si ogledali mesto. Po ogledu so nas profesorice šole peljale na najboljši sladoled v Šabcu in ob naši prošnji še na zelo okusne čevapčiče.

V soboto smo se že zgodaj zjutraj poslovili od doma in začeli pot nazaj v Slovenijo. Izkušnja je bila zelo lepa in zelo priporočam obisk Srbije. Dijaki, profesorji in drugi s katerimi smo se pogovarjali so bili prijazni in veseli našega obiska, veliko smo se naučili, veliko smo novega videli in seveda videli, kako poteka šola v Srbiji ter kako se njihovo življenje razlikuje od našega.

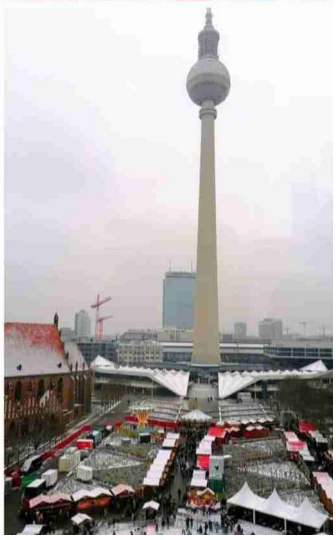
BERLIN ERASMUS +

Naša Erasmus+ zgodba se je začela novembra 2022, ko smo se z vlakom odpravili proti Berlinu in tako tudi novim dogodivščinam naproti. Skupina dvanajstih učencev se je z dvema profesoricama odpravila na dolgo pot z vlakom. Berlin smo dosegli v večernih urah in se udobno namestili v hostel, kjer smo bivali celotno izmenjavo. Prvi dan je tako minil v duhu poti.

Drugi dan izmenjave smo imeli voden ogled mesta Berlin, prav tako smo se odpravili poiskati poti do svojih delodajalcev. Naslednji dan smo vsi zavihali rokave in pričeli z praktičnim delom izmenjave. Tako smo tri tedne hodili na delo in se pri tem naučili novih stvari, povezanih s stroko, prav tako smo spoznali tudi mnoge nove ljudi, imeli pa smo tudi možnost, da utrdimo rabo tujega jezika. Kljub delu smo imeli tudi veliko prostega časa, ki smo ga porabili za druženje z drugimi člani skupine (igranje biljarda, namiznega tenisa, itd.), raziskovanje Berlina (njegove zgodovine, kulture, umetnosti, itd.) velikokrat pa nas je pot zanesla tudi na Alexanderplatz, kjer smo obiskovali božične sejme in nakupovalna središča. Prav na enem od teh sejmov smo se lahko preizkusili tudi v drsanju.

Za zaključek naj povemo, da nam je ta izmenjava pomagala pri samoorganizaciji, samostojnosti, iznajdljivosti, prav tako smo pridobili tudi nova znanja v stroki, spletla pa so se tudi nova prijateljstva.

Larisa Maučec 3. D
Lija Grah, Monika Hrnčič, Maša Motaln 3. B

IZMENJAVA DIJAKOV V OKVIRU ERASMUS + PROJEKTA ČEBELE NAM DAJEJO HRANO IN ZDRAVJE

NA SREDNJI STROKOVNI ŠOLI ZA ČEBELARSTVO STŘEDNÍ ODBORNÉ UČILIŠTĚ VČELAŘSKÉ VČELAŘSKÉ VZDĚLÁVACÍ CENTRUM O.P.S.

V nedeljo, 14. 5. 2023, smo se malo po zajtrku z mini avtobusom odpravili na pot proti Češki republiki, malo nervozni, a v pričakovanju novih znanj in izzivov. Del poti smo potovali skozi Avstrijo, kjer smo naredili krajši postanek za kosilo. Naslednji postanek je bil na Češkem v mestu Brno. Močan dež, ki nas je spremljal celo pot, se nas je v Brnu vsaj malo usmilil, tako da smo se lahko sprehodili skozi mesto do gradu Špilberk, kjer smo malo postali, se poslikali, potem pa odhiteli proti avtobusu.
V Nasavrky smo prispeli zvečer. Naši gostitelji so nas pričakali z večerjo. Nato smo se razporedili v sobe, še malo poklepetali in odšli počivat, da bi lahko naslednje jutro hitro vstali in od dneva odnesli čim več.

Ponedeljek, 15. 5. 2023, se je spet začel deževno. Po zajtrku nam je ravnatelj predstavil šolo, ogledali smo si njihove specialne učilnice. Profesorica nam je predstavila čebelo in njene proizvode, nato smo se razdelili v skupine. Ena skupina si je ogledala muzej in stalno razstavo čebelarske opreme, druga pa apikomoro. Nato smo se zamenjali. Ker je dež za nekaj časa ponehal, smo imeli priložnost in čast pregledati njihove čebelje družine.
Po kosilu smo se odpravili v azil za poškodovane divje živali. Vanj nastanijo živali, ki zaradi poškodb ne morejo preživeti v naravi. Če si opomorejo, jih spustijo nazaj, drugače ostanejo v azilu.

V azilu smo videli največ ptic ujed, ki si zaradi svoje močne želje po plenu velikokrat poškodujejo krila in ne morejo več leteti.
Videli smo slepo lisico, risa, kune, nutrije, činčile, pave in laboda. Vodja azila nas je popeljal mino kletk in voljer vseh živali in o vsaki razložil njeno zgodbo. Po končanem ogledu nam je v njihovih prostorih povedal še nekaj zanimivosti o različnih živalskih vrstah.

Polni novih znanj smo odšli na večerjo. Po večerji smo se še malo zabavali, igrali nogomet, kartali in polni novih vtisov komaj čakali, da nastopi nov dan.

V torek, 16. 5. 2023, nas je prebudilo sonce. Po zajtrku smo se odpravili proti mizarski delavnici šole, kjer nas je že čakal mojster, na mizah pa pripravljeni zapakirani kompleti za izdelavo hotela za žuželke. Prav vsak od nas si je lahko izdelal svoj hotel. Ob sestavljanju lesenih delov smo se zelo zabavali. Včasih komu kaj ni uspelo, a s skupno močjo smo vsi izdelali prekrasne hotele, jih pobarvali, opremili z napisom. Doma jih bomo še dopolnili z bambusovimi palicami, storžki, slamo in drugim materialom, ki bo

privabil divje opraševalce, da se nastanijo v njem.

Po kosilu smo odšli v bližnjo »Keltsko vas«, ki prikazuje življenje Keltov, ki so naše ozemlje naseljevali od 450–30 pr. n. št. Zanimiv je že vhod v vas, ki ima obzidje, na katerega so pritrjene lobanje, da si tujec ne bi upal vstopiti. A mi se nismo dali. Brez strahu smo vstopili in se nekako poistovetili s prebivalci vasice. Pa da ne boste mislili, da so bili to Kelti.

Vodnik, oblečen v keltska oblačila, nam je pokazal, kako so Kelti izdelovali svoj denar. Tudi mi smo si lahko izdelali vsak svoj kovanec. Z denarjem bi si na primer lahko kupili jajca njihovih kokoši, pa je za to že poskrbel Jan, ki je zlezel v kurnik, da jih pobere. Vodnik nam je povedal, da on skrbi za vse živali. V vasi so imeli še koze in prašiče, svinjo in merjasca ter njune mladiče.

Janu je uspelo ujeti eno »čuniko«, da bi jo malo pocrkljali, a njena mama ni bila preveč zadovoljna, zato smo ji jo raje vrnili.

V vasi smo si ogledali še hišo njihovega »župana«, mizarja kovača. Ena od kolib je namenjena tudi turistom, ki lahko v njej prespijo. V skromnih domovanjih so Kelti imeli tudi malo kuhinjo, skupno ležišče za vse člane družine, majhen oltar in statve, kjer so si izdelovali obleke.

Ker so bili Kelti tudi vojščaki, smo se tudi sami malo preizkusili v borilnih veščinah in zato smo imeli na koncu čast vstopiti v prostore »župana vasi«. V teh prostorih so nas skušale prestrašiti lobanje in vodička s sulico, a kaj, ko smo postali že pravi Kelti. Na koncu smo skočili še v trgovinico po spominke, malo raziskali okolico in je že nastopil čas za kosilo.

Po kosilu smo si ogledali predelavo voska v satnice. Vsak od nas se je preizkusil v izdelavi. Že pripravljeno osnovo smo najprej spustili čez dva valjčka in jo pripravili za valj z vzorčno matrico. Ko smo spustili vosek čez matrico, smo dobili kolut satnih osnov. Iz koluta nato lahko izdelujemo satnice različnih velikosti. Mi smo jih izrezali na njihovo velikost satnih osnov. Prikazali so nam izdelavo satnih osnov v enostavnejšem modelu, kar je bolj zamudno, dobimo pa debelejše osnove.
Ob koncu dneva smo se srečni, da smo spet veliko novega izvedeli, še malo podružili, kmalu zaspali in že je napočil nov dan.

V sredo, 17. 5. 2023, smo se po zajtrku odpravili v 80 km oddaljeno šolo Lanškroun, kjer izobražujejo kmetijske in veterinarske tehnike. Najprej smo si ogledali njihov praktični pouk na goveji farmi s 500 glavami goveda, devetimi molznimi roboti, lastnim laboratorijem.

Ogledali smo si igluje za teličke, skupne bokse za teleta, prostore za krave v presušitvi in veliki hlev za molznice. Dijaki njihove šole so pod vodstvom ravnatelja pri kravah izvajali rektalne ultrazvočne preglede na brejost. Zaposleni tehnolog, po izobrazbi kmetijski tehnik, nam je razložil sistem reje in molže, opisal vse analize mleka, ki jih izvaja molzni robot, in analize, ki se še dodatno izvajajo v laboratoriju. Navdušeni smo bili nad velikostjo, opremljenostjo in sodobno tehnologijo farme. Ko so njihovi dijaki zaključili s praktičnim poukom, smo se za njimi odpeljali na šolo na kosilo.

Po kosilu smo odšli v pokrito jahališče, kjer je vsak od nas lahko zajahal enega od njihovih šolskih konj. Po ježi so nam razkazali konjski hlev, predstavili prebivalce in enega od njih smo lahko tudi malo poštrgljali in mu očistili kopita.

Po ogledu konjskega hleva je sledil še ogled hleva za govedo. Tudi tu smo si ogledali igluje za teleta, hlev za molznice in molzišče.
Po ogledih smo odšli v prostore šole, kjer nam je profesorica predstavila šolo, njene dejavnosti in projekte. V tem času je pri njih potekala poklicna matura veterinarskih tehnikov, ki poteka podobno kot naša.

Po predstavitvi šole smo lahko poskusili njihove sire in jih v sirarni tudi sami izdelali oz. obogatili že pred pripravljene proizvode. Bilo se je zabavno igrati z različnimi dodatki in zelišči, saj je vsak od njih dal siru prav poseben okus. Poskusili smo narediti njihovo mlečno sladico.
Na koncu nam je želela profesorica samo pokazati model krave, kupljen preko Erasmus+ projekta, a smo vsi hoteli model praktično preizkusiti. Model je namenjen simulaciji rektalnega pregleda na brejost – pregledovalcu daje občutek, kot da zares vstopa v rektum krave, se segreje na telesno temperaturo, ustvarja peristaltiko, samo umazan in smrdeč nisi na koncu. Pri modelu smo se zadržali kar precej časa in se kljub njegovemu poučnemu namenu neskončno zabavali. Sledil je ogled secirnice, kjer smo lahko ocenili vzrok pogina malega pujska.

Zadovoljni, polni novih vtisov smo se odpeljali proti našemu začasnemu domu na večerjo. Dan je minil, kot bi mignil, in komaj smo čakali, kaj nas čaka naslednje jutro.

Po zajtrku smo spet dočakali dan brez dežja. Naši gostitelji so se zato odločili, da nam pokažejo vzrejo matic. Odpeljali smo se v bližnje vzrejališče. Za učne namene imajo urejeno posebno učilnico. Zunaj so postavljeni panji in prašilčki. Njihov učitelj nam je prikazal celoten postopek vzreje. Najprej je poiskal sat z mlado čebeljo zalego. Sat je odnesel v učilnico, kjer smo si pod lupo zalego lahko tudi pobliže ogledali. Nato nam je pokazal presajanje ličink v matične lončke. V plastične lončke najprej z brizgo aplicira mešanico matičnega mlečka in vode, nato s posebno iglo zajamemo mlado ličinko v satju in jo vstavimo v lonček s tekočino. Vsak je lahko poskusil presaditi svojo ličinko. Delo je precej precizno, zato moraš biti pri njem previden in natančen. Po presajanju smo si pogledali matične lončke, ki so bili tri dni vstavljeni v panj. Od dvajsetih so čebele začele graditi matičnike na petnajstih lončkih. Ko lončke čebel pokrijejo in se v njih začne razvijati buba, dajo lončke v inkubator. Po 15 dneh jih vzamejo iz inkubatorja in vstavijo v pripravljene prašilčke. Prašilčke pripravijo tako, da iz satja pometejo mlade čebele, jih omamijo z amonijevim nitratom, če ne bi zletele takoj nazaj v svoj panj. Omamljene čebele vstavijo v prašilček in jim dodajo matičnik pred izleganjem. Dodajo tudi sladkorno pogačo. Prašilčke postavijo za 3 dni na hladno temno mesto, nato jih odnesejo ven in počakajo, da se matica opraši. Matico nato ustrezno označijo in jo vstavijo v prenosno matičnico z nekaj čebelami spremljevalkami.

Po ogledu celotnega postopka vzreje je sledil prikaz umetnega osemenjevanja matic. Učitelj je prikazal način odvzema semena trota – trota pred tem omamijo z kloroformom. Nato vzamejo matico, jo vstavijo v posebno plastično cevko, fiksirajo z precizno napravo, odprejo zadek in v nožnico v bližino spermateke vbrizgajo seme. Ves postopek se je preko posebne lupe in kamere predvajal na ekranu. Bili smo navdušeni nad prikazom, se zahvalili in odhiteli na šolo izdelovati sveče. Čakal nas je že stopljen vosek in prečudoviti modelčki. Vosek se kar ni in ni hotel strditi, pa tako nestrpno smo čakali, da modelček izpraznimo in vlijemo novo svečko. Vse narejene svečke smo lahko odnesli domov in jih podarili bližnjim.

Po kosilu je sledila delavnica izdelave medenega peciva. Po navodilih slaščičarke smo izdelali dvoje vrst medenih kroglic brez peke in okrasili že pečene medenjake. Nastajale so prave male umetnine, vse narejeno pa nam je šlo kar hitro v slast.

Po peki smo se odpravili v bližnje malo večje mesto Chrudim, da obiščemo še kakšno trgovino in kupimo kakšen spominek, darilo. Čas v mestu je hitro minil, na našem začasnem domu pa nas je že čakala večerja in zadnji večer pred odhodom. Bil je najboljši od vseh, Poln smeha, šal in nostalgije, da se bo teden končal in bomo spet morali sesti v šolske klopi ter se prepustiti hitro tekočemu vsakdanu. Postali smo pravi prijatelji in upamo, da ta vez ostane tudi v prihodnje.

Naslednji dan smo se prebudili v sončno jutro, pohiteli smo še na bližnje igrišče in si ogledali njihov prečudovit arboretum. Pokazali so nam prostore za točenje medu, polnilnico medu, komoro za segrevanje medu, črpalko za pretakanje medu, parne topilnike voska in film, ki prikazuje, kako deluje naprava za točenje. Žal si vsega tega zaradi slabega vremena in nezadostnega medenja nismo mogli ogledati v živo. Po vseh ogledih je sledila degustacija različnih vrst medu.

Po kosilu smo se, neskončno hvaležni svojim izjemnim gostiteljem, poslovili in odšli proti domu. Pot je s krajšimi postanki hitro minila in odhiteli smo domov pripovedovati zgodbo o čebelah, ostalih živalih in ljudeh ter o našem slovensko – češkem prijateljstvu.

Hvala gostiteljem za ves trud, neizmerno predanost in pripravljenost razdajati svoje znanje. Hvala ravnatelju Josefu Lojdi, učiteljici Miroslavi Novotni, Anni Viškovi, Lukašu Bezouški, kuharicam čebelarjem in vsem ostalim zaposlenim na šoli in v dijaškem domu. Hvala ravnatelju in učiteljicama na Střední školi zemědělská, a veterinární Lanškroun, hvala Keltoma v Keltski vasi, našemu vodniku v zavetišču za divje živali, hvala šoferju Mateju za vse prevoze in dobro družbo. Hvala vsem vam, ki ste bili del naše ekipe, kajti vsak od vas je prispeval delček k uspešni celoti in seveda hvala Erasmusu + in Cmepiusu, ki sta vse to omogočila.

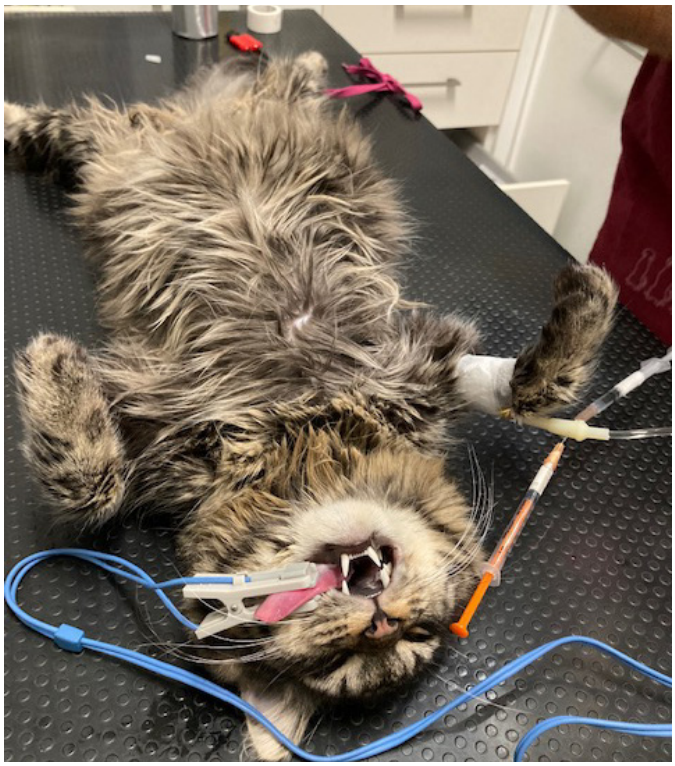
Kristina Dolinar Paulič, dr. vet. med.

IZMENJAVA BOLOGNA

Enajst dijakov se nas je z dvema odličnima spremljevalcema 26. 11. 2023 odpravilo na izmenjavo v Bologno preko VET SKE Erasmus + projekta, ki izbranim dijakom omogoča tritedensko praktično usposabljanje v tujini. Skupaj smo preživeli krasne tri tedne, ki so se nam za vedno vtisnili v spomin.

Bivali smo v študentskem domu Dove Vivo. Prvi dnevi so potekali super, saj smo se imeli priložnost malo bolje spoznati med sabo in seveda s spremljevalci. V prostem času smo se odpravljali na čudovite destinacije Bologne in Ferrare. Ob večerih smo se velikokrat družili po sobah, kjer smo kartali, plesali, peli, predvsem pa ni manjkalo smeha. Menim, da smo se v skupini odlično ujeli. Tudi spremljevalci so bili odlični, odgovorni in vedno na razpolago za pogovor, ko je prišlo do težkih trenutkov.

Po nekaj dnevih počitka smo odšli vsak na svoje delovno mesto. Nekateri smo delali tudi po skupinah na delovnih mestih. Prvi dan službe smo se predvsem spoznali z mentorji in seznanili z delom, ki smo ga v naslednjih dneh oz. tednih tudi opravljali. Dodelili so nam tudi delovni čas. Z Anžetom sva delala na dveh delovnih mestih. Delala sva v zavetišču Fouri le Zampe, kjer sva opravljala raznorazna opravila. Predvsem sva sodelovala v aktivnostih s psi. Pse sva sprehajala, jim pripravljala obroke, se z njimi igrala, zabavala in podobno. Delala sva tudi v ambulanti delle Fonti, kjer sva bila zelo aktivna. Čistila sva, bila prisotna pri operacijah in kirurških posegih, delali smo RTG in UZ posnetke. Opravili smo tudi več kastracij. Odvzemala sva tudi kri in izvedla hematološke ter koprološke preiskave. Izvedli smo tudi več vakcin in evtanazij. Delo mi je ustrezalo, saj sem se s sodelavci odlično razumela in stike ohranjamo še danes.

Izziv mi je bil predvsem jezik, saj nihče ni razumel angleško, torej smo se pogovarjali v italijanščini, pri tem pa smo uporabljali prevajalnik, mimiko, geste in kretnje. Ponosna sem, da sem se udeležila izmenjave, saj sem z njo pridobila veliko izkušenj, hkrati pa osvežila tudi znanje veterine, ki mi bo v želenem poklicu in življenju prišlo zelo prav.

Spoznala sem čudovite ljudi in njihove kulture, ki se precej razlikujejo od nam domačih. Z veterinarjem in vodjo zavetišča smo se res odlično ujeli. Lahko rečem, da so to ljudje, ki res delajo z dušo in srcem. Podelila sta mi veliko svojih izkušenj na področju dela in življenja. Predstavili so nama tudi značilnosti Bologne in naju popeljali na čudovite destinacije v Bologni in izven nje. Predstavila sta mi tudi svoje družine in ljudi, ki jima v življenju največ pomenijo. Zadnji delovni dan so naju prijatelji iz zavetišča in ambulante peljali na večerjo, kjer smo se poslovili. Med slovesom 18. 12. 2023 je priteklo tudi nekaj solz in padlo veliko objemov. Med nami se je spletla močna vez. V stiku smo še danes in med poletnimi počitnicami se zopet dobimo v Italiji, kjer ponovimo izkušnjo in obudimo pretekle spomine.

Eva Šnepf, 3. B

SEJEM V BOLOGNI

Par minut pred tretjo uro zjutraj smo se zbrali pred Račjim dvorom, torbe odložili v prtljažnik, se posedli na avtobus in pričeli pot proti Bologni. Prvi, zelo dolgi, postanek smo imeli pri Slovenski Bistrici, kjer smo menjali avtobus zaradi okvare. Pot smo nadaljevali z drugim avtobusom. Na avtobusu je bilo prijetno vzdušje, a večina nas je pot prespala. Po šestih urah smo prispeli na Kmetijski sejem v Bologno. Odpravili smo se po vstopnice in odšli na ogled sejma, ki ga je sestavljalo 35 razstavnih prostorov. Videli smo veliko traktorjev, priključkov in kmetijske mehanizacije naših in tujih proizvajalcev.

Predstavitev je bila strokovno pripravljena, prostori organizirani, redki angleško govoreči Italijani pa pripravljeni svetovati. Na prostem so nam prikazali demonstracijo traktorjev različnih proizvajalcev. Italijanske kulinarike nismo preizkušali, saj je bila cenejša hrana iz nahrbtnika. Komunikacija z Italijani je bila misija nemogoče.

Po štirih urah smo se odpravili proti domu. Na avtobusu je ponovno vladalo prijetno vzdušje. V poznih večernih urah smo prispeli nazaj v Maribor.

Dijaki 1. A PTI in 2. A PTI razreda

AGRITECH

Agritech je nov sejem, namenjen tehnološko napredni mehanizaciji, ki jo pri svojem delu potrebujejo kmetovalci in gozdarji. Po vzoru svetovnih sejmov je svoje mesto našel v šestih pokritih dvoranah Celjskega sejmišča, nekaj prostora pa mu je bilo namenjenega tudi zunaj. Potekal je med 9. in 13. marcem 2022 na Celjskem sejmišču. Sejem smo si ogledali dijaki, ki obiskujemo program Mehanik kmetijskih in delovnih strojev, Biotehniške šole Maribor.

Kmetijski mehaniki povezujejo tehnologijo s kmetijstvom. Pod okriljem Biotehniške šole Maribor smo delo kmetovalca in mehanika predstavili z simulacijo – Farming simulator. Učencem zaključnih razredov osnovnošolskega izobraževanja smo približali delo kmetijskega mehanika in predočili načine za izboljšanje pridelkov in prihodkov s pomočjo biotehnologije, mehanizacije in diagnostike.

Pričakujemo, da bo v bližnji prihodnosti prišlo do občutne rasti povpraševanja po zaposljivosti kadra, kot je kmetijski mehanik, prodajalec kmetijske mehanizacije.

Znamke ki so bile prisotne na sejmu:

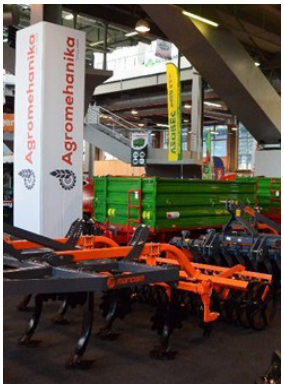
Class, JCB, Fendt, Steyr, New Hol- land, John Deere, Same, MCCormick, Lindner, Goldoni, Landini, AGT, Anto- nio Carraro, Deutz Fahr, Valtra, Kuhn, Pöttinger, Kirchner, Hatt, Rabe, He-va, Vaterstad, Umega, Dieci, Stoll, Vicon, Hauer, Zanon, Piaggio, Schaffer, Sgariboldi, Kongskilde, BMF, Duoplast, Stemplinger, McHale, Bratner, Samasz, MetalFach, Farma, Feraboli, Orsi, Tinaz, Pronar, Krone Vaia, Husqvarna.

Slovenski proizvajalci:

Farmtech, Gorenc, Sip, Creina, Vitli Krpan, Uniforest, Tajfun.

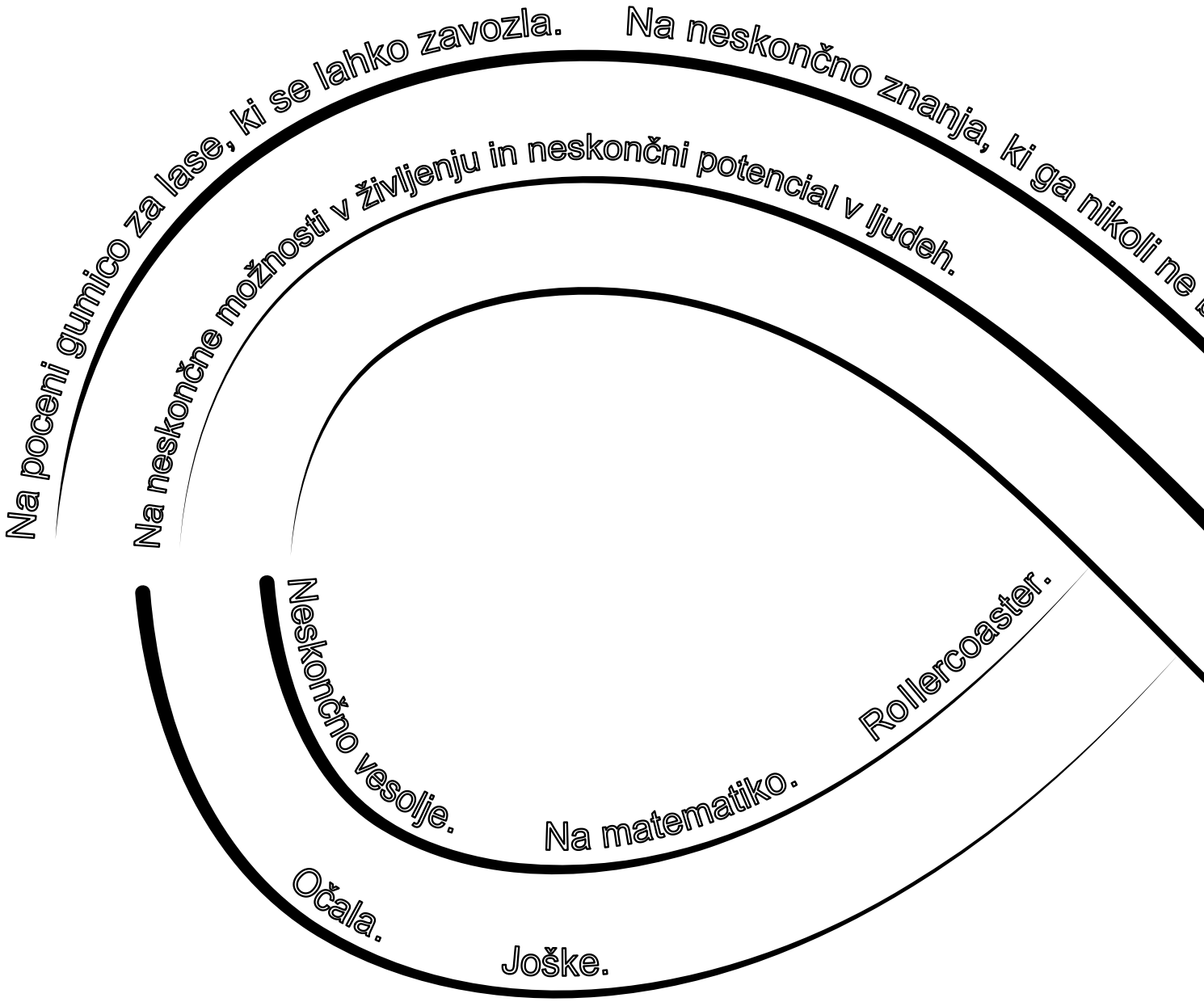

Pripravil:
Esih Ticiano, 3. E

Mentorstvo:
Damjana Vrbnjak, mag.

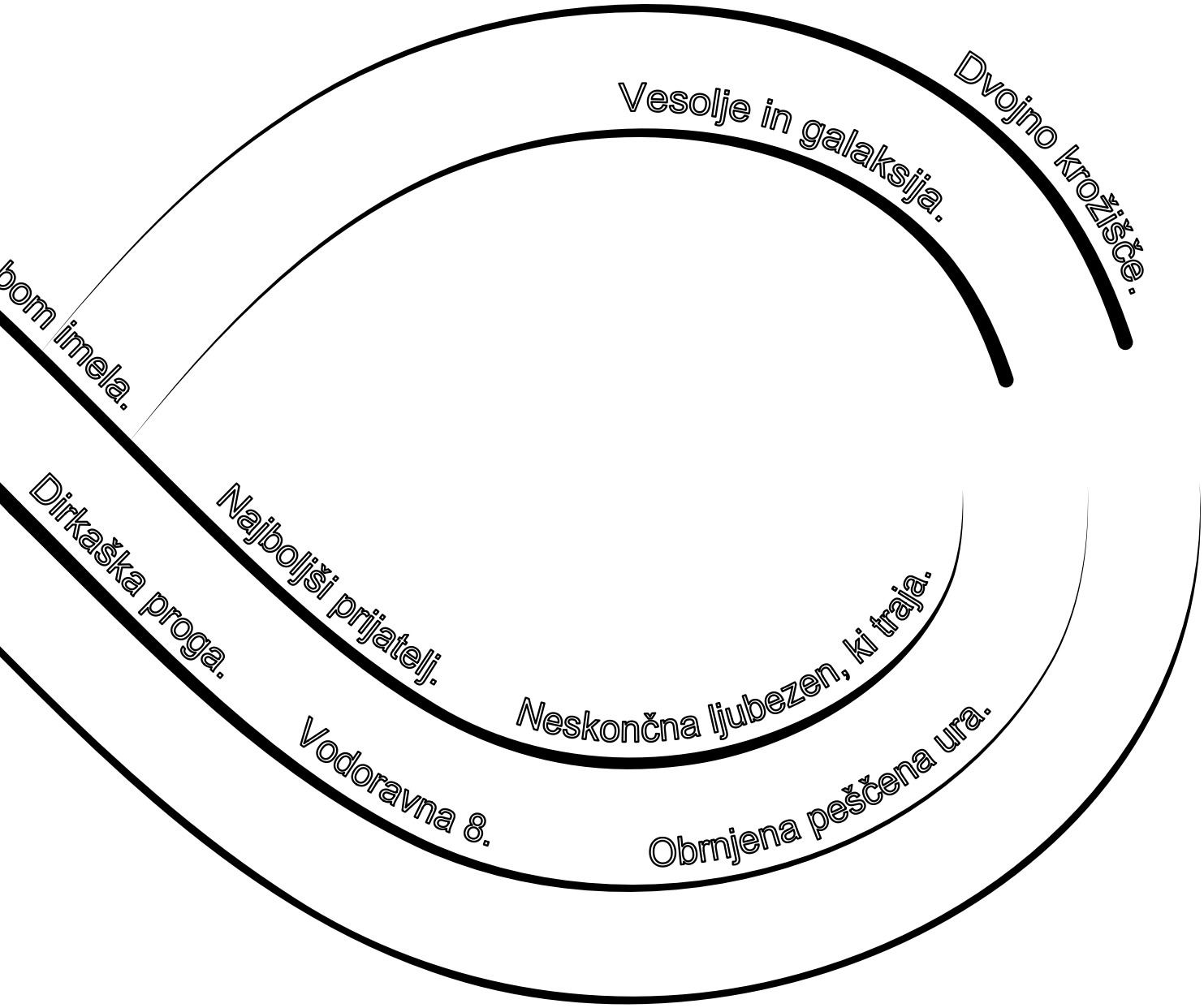
“NA KAJ POMISLIM, KO VIDIM ZNAK ∞ ?”

ODGOVARJALI SO DIJAKI 1. B, 1. C IN 2. B.

»Neskončnost, navadno označena s ∞, je značilnost, ki pomeni, da nekaj ni omejeno ali nima mej. Neskončnost je navadno določena kot nekaj kar nima mej v prostoru in času. V praksi se pojem uporablja predvsem v matematiki.«

Definicija iz Wikipedije.

Odgovore zbrala: Petra Tisnikar, prof. mat.

BITI DRUGAČEN V DANAŠNJI DRUŽBI

Današnja družba je zasnovana po nekih družbenih, nenapisanih normah, ki se jih večina poskuša držati in jih upoštevati, pa čeprav se sami z njimi v resnici sploh ne strinjajo. Sodobna družba ustvarja hierarhijo po teh normah, zato se jih vsi poskušamo držati, kar pa ni prav, saj na tak način ne izrazimo sebe, takšne kot smo in sami nismo srečni.

Te norme in pričakovanja se kažejo v svetu kot celoti pa tudi v posameznih družbenih skupinah. Zaradi tega se je družba oblikovala na način, da se ljudi obsoja in označuje tako, kot to od nas pričakujejo drugi, čeprav to po navadi ni posameznikovo lastno mnenje. Na drugi strani pa je peščica ljudi, ki si upa biti to, kar so, povedati po resnici in biti drugačni.

Tukaj pa naletimo na vprašanje, zakaj je iskrenih ljudi, ki so kdor pač so, občutno manj? Najverjetneje zato, ker so taki ljudje obsojani iz strani družbe. Take ljudi družba pogosto prezira, jih izključuje ali se iz njih celo norčuje.
In spet, zakaj? Ker smo kot družba naučeni, da moramo že od začetka biti všeč čim več ljudem, vendar pa nam to v resnici sploh ni potrebno. Le zakaj bi bili sami nesrečni, da bi bili srečni drugi, ki se v resnici sploh ne ukvarjajo z našo srečo ali nesrečo , tako kot sami mislimo, ampak se najverjetneje tudi sami ukvarjajo z isto težavo – kako biti v današnji družbi zaželen in priljubljen.

Sama sem prepričana, da če bi vsi želeli biti to kaj smo, se ukvarjali dejansko sami s sabo in bili srečni taki kot smo, bi bila naša življenja mnogo boljša. Mislim, da je večina ljudi v današnji družbi drugačnih kot so v resnici, a si po tihem vseeno želijo, da bi se nekaj spremenilo in se ne bi potrebovali več pretvarjati zaradi strahu, da si bodo drugi o njih mislili slabe reči.

Vendar, se pa vseeno sprašujem, kaj je sploh narobe s tem, da si drugačen? Popolnoma nič! Biti drugačen je v resnici prav super, morda na nek svojevrsten način celo potihoma zaželeno. Vendar se problem skriva v tem, da so drugačni ljudje pogosto celo bolj srečni, česar pa drugi, ki se ravnajo po pravilih družbe ne marajo in so ljubosumni, zato jih začnejo poniževati, odrivati in izločati iz družbe.

Nekatere posameznike to zelo prizadene, celo tako močno, da spremenijo svoje obnašanje v družbi, da bi bili bolj všečni drugim. Nekaterih pa k sreči to ne prizadene in ostanejo takšni kot so – srečni in pristni. Spet tretje, ki pa si morda želijo biti iskreni in takšni kot v resnici so, pa to prestraši, da si ne upajo izstopiti in ostanejo podvrženi normam družbe.
Tudi sama sem drugačna in stojim za tem, da se družbi ne klanjam in se ji ne podrejam, ker vem, da sem tako bolj srečna in lahko opogumim tudi druge naj bodo drugačni. Velikokrat sem bila postavljena pred dilemo, ali naj ostanem takšna kot sem ali naj se podredim družbi. Na koncu vedno izberem pravo odločitev – biti drugačna.

Sama mislim, da se mora v skupno dobro nekaj zalo spremeniti, da bomo ljudje lahko to, kar smo, in ne to, kar želi družba od nas. Vseeno pa mislim, da je zelo odvisno od vsakega posameznika, da se mora sam zavestno odločiti, da mora spremeniti svoje družbeno mišljenje in delati to, kar sam želi, razmišljati kot sam razmišlja in biti to, kar je.
Družba je nenavadna in se mora vsak sam odločiti ali bo resnično srečen ali se bo v družbi pretvarjal in bo nesrečen.

Urša Purgaj, 3. D

LJUBEZEN, ČUSTVA IN NEKAJ VMES

K pojmu odraslost velikokrat pripisujemo polnoletnost, neodvisnost, sposobnost sprejemanja pomembnih odločitev ... A kaj v resnici pomeni biti odrasel? Po mojem mnenju je več stopenj odraslosti, ena izmed njih je zagotovo tudi čustvena odraslost, ki jo je dokaj težko razumeti.

Če imaš nekoga tako rad, da si ne predstavljaš življenja brez njega, ampak ga zaradi spleta okoliščin ne bi smel imeti raje kot zgolj prijatelja, spoznavaš težko resnico. Verjetno smo bili že vsi v kakšni podobni situaciji in bolj kot hočeš potlačiti svoja čustva, bolj ta rastejo. Pred nekaj časa sem bila sama v podobni situaciji. Zgodilo se je kar naenkrat. Čisto nepričakovano sem se, verjetno, prvič zaljubila. Takrat še seveda nisem poznala pojma ljubezen, ampak če sem čisto odkrita, ga verjetno še zdaj ne. Svoja čustva nisem pripisovala všečnosti, saj se mi je ta oseba zdela posebna zaradi svojega značaja in načina govorjenja. Ta oseba me je miselno spremenila. Postajala sem vedno bolj samozavestna, življenje se mi je zdelo popolno in začela sem verjeti v ljubezen. Vendar niti malo nisem slutila, da je lahko ljubezen, kolikor je lepa, tudi boleča. Šele takrat mi je postalo jasno, da se bom s težavo odmaknila stran od njega. Minilo je kar nekaj časa, ko ga nisem videla in sem si v glavo vtepala misel, da ga moram pozabiti, pa naj bo to še tako težko. Navzven sem bila videti srečna, vesela, a ko sem bila sama s seboj za štirimi stenami, sem bila čustveno uničena. Večkrat sem se postavila pred ogledalo in s solzami v očeh spraševala samo sebe: »Zakaj ravno jaz?«. Mojih težav ni opazil nihče, mogoče zato, ker sem to tako dobro skrivala ali ker se drugim ni zdelo vredno ukvarjati z menoj. Nato pa je usoda spet poskrbela, da sva se srečala. Večkrat sem ga opazovala, kako se je smejal. Še danes, ko gledam nazaj, iskreno mislim, da mi ga je usoda postavila na pot, saj je moje življenje dobilo smisel. Čeprav sem veliko prejokala in pretrpela, bi še enkrat ponovila to izkušnjo, ker mi je dala vedeti, kaj je to ljubezen. Za vse tiste, ki trpite zaradi različnih težav, bi vam svetovala, da se z nekom pogovorite. Sama te možnosti nisem izkoristila, saj nikomur nisem zaupala do te mere, da bi se zjokala ob pogovoru, ampak resnica je ta, da v trenutku, ko spregovoriš o svojih težavah, le-te postanejo lažje. Če to ne pomaga, pojdi na samo in z vso svojo močjo na glas zakriči, kaj ti leži na duši. Joči - to je pomembno, saj so solze besede, ki jih srce ne more povedati. Naj te ne bo sram. Če še to ne pomaga, zlij svoja čustva na papir, ker papir pa res prenese marsikaj.

Ne boj se zaljubiti, saj je to ena najlepših izkušenj, ki jih boš kdaj doživel. In velja si zapomniti sledeče: grozdje mora biti stisnjeno, da dobimo iz njega vino, diamanti so ustvarjeni pod pritiskom, olive gredo čez proces stiskanja, da dobimo olje in takrat, ko se počutiš kot da se svet okoli tebe podira, da si pod stresom, se počutiš zlomljeno, si na dobri poti do preobrazbe, zato zaupaj procesu. Vedno pa zaupaj samemu sebi in stopi iz cone udobja, šele takrat boš videl, kako se ti bo življenje spremenilo, tudi na bolje.

Lea Ganziti, 4. C

KRATKI ZAPISI O SREČI

BITI SREČEN

Ko slišimo pojem sreča, vsi pomislimo na pozitiven občutek, ki ga občutimo kot notranjo toplino in radost. Verjamem, da je na vprašanje, kaj najbolj razveseli ljudi, težko odgovoriti, saj smo vsi ljudje različni. Tako se moramo zavedati, da bolnemu srečo predstavlja zdravje, ljudem predstavlja srečo to, da so obdani z najdražjimi, nekaterim pa predstavlja srečo nasmeh neznanca, ki ga je srečal na ulici. Kot tako, lahko srečo razdelimo na materialno in nematerialno. Verjamem, da se materialna sreča, ki jo predstavljajo nakup novega avta, promocija v službi ali osebni dogodek kot je poroka, močneje občuti, a je tudi hitreje minljiva, saj materialne stvari hitro izgubijo svoj sijaj.

Na drugi strani imamo nematerialno srečo, ki obsega zdravje, dobre odnose s prijatelji in sorodniki, ki se kaže v prijaznem nasmehu ali močnem objemu, ko smo v stiski, in traja veliko dlje. To vrsto sreče nam predstavlja tudi kompliment neznanca, ki se nam potem še cel dan vrti po glavi in nam prinese nasmešek na obraz in nam dvigne samozavest. Ta vrsta sreče traja dlje časa in osebno se mi zdi, da se moramo bolj osredotočati na svoje občutke, pa tudi na občutke ljudi okrog nas.

Meni osebno sreča pomeni uspeh, dobre odnose v družini in s prijatelji, topel objem in prijazen nasmeh ljubljene osebe, ki mi polepša dan. Osrečujejo me tudi moji hišni ljubljenčki, ki me vsak dan razvedrijo s kakšnimi ukanami ali novimi triki. Srečo mi predstavljajo tudi razna družinska srečanja, pa naj je to kosilo pri babici ali pa letni dopust s starši in bratom. Trije ključi do sreče so zagotovo zadovoljstvo, kar pomeni, da delaš stvari v katerih uživaš. To so lahko razne športne aktivnosti ali drugi hobiji kot je na primer kvačkanje. Naslednji korak je, da v svojih hobijih uživaš, z njimi pa spoznavaš tudi nove ljudi z enakimi interesi in si tako lažje najdeš prijatelje. Med hobiji pa dobiš občutek pripadnosti in sprejetosti v določeni skupnosti. Pomemben korak do sreče je tudi, da se zavedaš, da je to, kar počneš, pomembno. Vrlina, ki odlikuje srečne ljudi je tudi, da so zadovoljni s tem, kar imajo, in se ne primerjajo z drugimi.

Na našo srečo pa vplivajo tudi zunanji dejavniki. Sreča se pojavi v veliko oblikah: veselje, navdušenje, hvaležnost, ponos, optimizem, humor, zadovoljstvo in tudi ljubezen. Nekateri menijo, da je ljubezen vir sreče in da je sreča vir ljubezni. Sama pa osebno menim, da v življenju potrebujemo zadostno mero obojega, saj skupaj predstavlja harmonijo. Iskanje sreče, zadovoljstva in veselja je želja vsakega posameznika, a ne smemo pozabiti, da sreča ni predmet, temveč je čustvo, zato je najbolje, da jo začnemo iskati v sebi in sami utiramo svojo pot do sreče.

Larisa Maučec, 3. D

KAJ JE TO SREČA?

Ko si postavim vprašanje o sreči, si odgovorim, da to vsakomur pomeni nekaj drugega. Definiranje sreče je namreč zelo podobno definiranju normalnosti. Kaj je v današnjem času sploh normalno? Kdo odloča o normalnosti? Za nekoga je pokvarjenost normalna, za drugega je normalno spoštovanje in stremljenje k biti najboljša verzija sebe. Stvar osebne presoje je ali si želiš biti tak kot vsi drugi, tako kot vse ostalo v človekovem osebnem življenju.

Kaj mi pomeni sreča? Da se recimo ne prepiram, ker sem prepirov že dovolj poslušala, pa da imam priložnost za dobro voljo tudi

takrat, ko okoliščine niso najbolj idealne. Zame se sreča nahaja v perspektivi, ki jo človek goji v svoji notranjosti. Vedno me je navduševala fantazija o življenju, kako si popolno življenje vsak predstavlja drugače. Ko o tem razmišljam, pri mojem sanjarjenju ne gre za določeno destinacijo, ampak občutek, občutek zračnosti, občutek svobode.

Mislim, da je sreča odločitev bolj kot kar koli drugega. Ko razmišljaš o sreči drugih, malo pomisli na svojo srečo in pomisli, kdo se spomni na tvojo srečo v življenju. Iskanje sreče v življenju je stvar vsakega posameznika. Vendar moramo vedeti, da sreča in popolnost nista povezani. Kaj sploh je popolnost? Popolnosti ni. Ali pa je vsaj jaz ne poznam. Ampak morda vseeno ne potrebuješ razkošja in finih stvari, da bi se zjutraj zbujal kot na puhastem oblačku, saj se sreče ne da kupiti, pa tudi destinacija ni, na katero bi potoval.

Morda so le malenkosti, ko dobro očistiš konja ali psa naučiš novega trika, a te to osrečuje, saj ti daje nek občutek osebnega zadovoljstva. Četudi so tvoje želje drugačne od želja drugih, ni s tem nič narobe. Drugačnost je dobra. So pa tudi ljudje, ki samo čakajo na tvoje napake ali napačne korake, ki ti jih potem lahko očitajo. A ne smemo se predati, še naprej si moramo utirati svojo pot, pot k sreči.

Zala Kelc, 3. D

KO SI ENOSTAVNO SREČEN

Ko si srečen. imaš nasmešek na ustih, ampak nekaj te tudi mora narediti srečnega. Srečnega te lahko naredi fant ali punca, tudi dobra ocena ali objem, velikokrat pa si tudi srečen, ko ti nekdo pove kaj lepega. Četudi so morda za tabo težki dnevi, se boš kaj kmalu spet nasmejal, spet boš vesel in srečen.

Zase lahko rečem, da sem srečna, ker imam najboljšo družino in prijatelje. Ko sem žalostna, bo zame vedno tukaj moj najboljši prijatelj Nik. Ko sem jaz žalostna, je žalosten tudi on. Ko imam probleme, mi vedno pomaga, ko ga potrebujem, je vedno tukaj zame in tudi zaradi njega sem sama srečna. In tudi na takšen način smo lahko srečni vsi. Včasih v šoli, ko nas učitelj ustno vpraša in dobiš odlično oceno, v glavi razmišljaš »zdaj sem šele res srečen, ko sem se rešil spraševanja«.

Ko sem bila še majhna, pa sem bila najbolj srečna, ko je prišel domov moj ata. Vedno sem bila njegova princeska in sem še zmeraj. Rada mu pomagam in tudi, če je delo bolj »fantovsko«, npr. košnja trave, kalanje drv, menjava gum na avtu, vedno mu vse pomagam in sem obenem srečna, ker mu lahko pomagam pri vseh opravilih. Da se varno vrača domov iz Avstrije, me izjemno veseli, ob tem začutim srečo. Tudi če imam slab dan, me bo ata vedno razveselil.

Razveseli pa te lahko tudi materialna stvar. Ko smo bili še majhni otroci, so nas razveselila darila pod smrekico ali pa darila za rojstni dan. Tega smo še danes vsi veseli, ob tem se počutimo srečne. Sama pa sem srečna še takrat, ko se lahko peljem s štirikolesnikom, ker imam občutek, da lahko grem čez vse ovire in zbežim pred trenutno žalostjo. Tako kot s štirikolesnikom mi je bilo vedno enako lepo tudi v sedlu na konju. So bili padci, ampak sem se vedno pobrala in zajahala znova. Vedno me je razveselilo spoznanje, da tudi če padeš, se lahko vedno pobereš in poskusiš ponovno.

Za srečo je veliko razlogov, le videti jih moramo.

Sara Kokol, 1. B

MAJHNE STVARI ŠTETEJO VELIKO

Živimo v času, ko čustva ne pomenijo več prav dosti. V času, ko nam ni mar za druge in je najpomembnejša stvar na tem svetu denar in zadovoljstvo samega sebe. Kaj pa drugi? A niso vredni le skromne pomoči, ki jo mogoče še kako zelo potrebujejo, lepega pogleda in nežnega stiska roke? Takšne majhne stvari, ki v času, ki ga živimo ne pomenijo nič, a mogoče drugim ogromno.

Svet računalnikov in telefonov je izpodrinil svet, v katerem so ljudje uživali življenje, se imeli radi in vedeli, zakaj živijo. In sprašujem se, ali si generacija mojih let sploh zna predstavljati svet brez ekranov, svet zabave in uživanja, svet, v katerem so se otroci brezskrbno podili po ulicah, vedoč da se bliža nevihta, a so vseeno hoteli počakati, da bodo lahko skakali po blatnih lužah. Ne, tudi jaz si ne znam, a za to mi je žal. Rada bi se vrnila nazaj v čase, ko so živeli naši starši. Oni imajo toliko lepih spominov iz otroštva, pa tudi če so bili takrat slabi, se zdaj vedno nasmejejo, ker vedo da so izkoristili mladost, da si jo bodo zapomnili za vedno. Kaj pa mi? Bomo našim otrokom pripovedovali zgodbice o računalniških igricah in navdušenostjo nad novim telefonom?

Danes je čas, ko se nam zdi, da samo tekmujemo, kdo ima boljši avto in kdo ima lepšo hišo. In sreča je le-to, ko veš, da si boljši od drugega. Težko je zaupati ljudem, ker niti ne veš, kaj pričakovati, pa tudi, če so to najboljši prijatelji. Vendar, ko si v stiski in ti je še tisti trenutek tako težko, je lepo imeti nekoga ob sebi. Takrat ti največ pomenita le dve ali tri lepe besede, ki jih ne nadomesti noben denar. In takrat veš, da obstajajo še ljudje, ki te cenijo in spoštujejo. Težko je reči le "rad te imam", vendar potem kot da bi začutili tisto olajšanje in hvaležnost. In potem niti ne veš, da si mogoče s tem nekomu polepšal dan. Sama vedno vrjamem v to, da se ti vse enkrat povrne, pa četudi takrat, ko boš star in siv. Mogoče pa pridejo časi, ko se bomo lahko spet res iskreno nasmejali in se manj obremenjevali z materialnimi stvarmi in bo stisk roke spet tisti, ki bo pričaral hvaležnost in zaupanje. Potrebno si je vzeti čas za vsakega, pa tudi če je to le pet minut, a na koncu veš, da si srečen, ker nisi sam.

Katja Janžič, 3. D

NAJGLOBJI STRAH

Že od nekdaj se ljudje sprašujemo po svojih strahovih. Veliko ljudi se boji pajkov, kač, teme in višine. Sama se bojim nečesa drugega. Bojim se odrasti. Kot majhno dekle sem se morala zelo hitro pripraviti na odraslo vlogo, saj sem veliko časa preživela sama doma. Že v osnovni šoli sem znala poskrbeti sama zase. Dobro se spomnim 6. razreda, takrat sem bila stara 10 let, kako smo s šolo šli na dvodnevni izlet. Bila sem v sobi s šestimi dekleti in čas je bil za spanje. Vse smo si morale preobleči posteljnino, to sem opravila z lahkoto, a moje sošolke niso vedele, kako se lotiti dela. Počutila sem se drugačno, odraslo in iz družbe izločeno.

Pri svojih 15. letih sem spakirala kovčke in zaradi izobrazbe odšla v Maribor. Vedela sem poskrbeti sama zase, naučila sem se samostojnosti. S starši smo se skozi teden slišali le poredko, videli pa smo se samo čez vikende. Pričela sem tudi služiti svoj denar. Delala sem vso poletje in nisem bila več odvisna od staršev, s svojim denarjem pa sem si lahko kupila oblačila, šolske potrebščine in plačala šolske izlete. Pa vendar me je strah, da prehitro odraščam. Želim se vrniti nazaj v preteklost, se še enkrat igrati na igrišču s prijatelji in brezskrbno hoditi po svetu. Pogrešam otroštvo, pogrešam dneve, ko je bila moja največja bolečina odrgnjeno koleno, pogrešam čase, ko sem mislila, da je

najhujši prepir, katerega bom imela v življenju to, da sem se s prijateljico sprla zaradi iste majice. Pogrešam, ko so bile očetove rame najvišja točka, kjer sem kadar koli bila. Rada bi šla nazaj v čas otroških norčij, igrač, risank, zabave in brezskrbnega življenja. Nihče mi ni nikoli povedal, da se bo otroštvo tako hitro končalo.

Strah me je naslednjega rojstnega dneva. Stara bom 18. let. Ne morem ustaviti časa. Če je polnoletnost odskočna deska v odraslost, si je ne želim. Rada bi za vedno ostala otrok.

Nina Zver, 3. D

ODRASTI - KAJ TO POMENI?

Kaj pomeni odrasti? Ali morda to pomeni vzdrževati avto, plačevati račune, dobiti službo? Ali morda pomeni poročiti se, imeti otroke, izraščati sive lase? Ali vsi lahko odrastemo? Ali bo težko in vredno truda v poznih mladostniških letih? Vsa ta vprašanja so verjetno razlog, zakaj Peter Pan nikoli ni zapustil dežele Nije.

Odrasti za različne ljudi pomeni veliko različnih stvari. Ob besedi "odraščanje" pomislimo le na fizični vidik staranja, na rast v višino in širino. Za večino ljudi pa odraščanje pomeni nekaj globljega, nekaj kar vključuje spremembo posameznikovega odnosa do življenja in dejanj, ki jih sprejema v zvezi z njim. Sama menim, da pri odraščanju ne gre za to, kaj je narobe in kaj prav, temveč za to, da človek prevzame odgovornost nase, se sooči s posledicami svojih dejanj in uresniči svoje ambicije ter sanje. Odraslost je torej v bistvu povezana s tem, kako zrelo se spoprijemamo s situacijami.

Odraščanje ni enostaven proces, skozi katerega moramo vsi v življenju. Nekateri morajo zaradi okoliščin, v katerih živijo, odrasti morajo že v otroških letih, spet drugi pa ostanejo otroci šele v jeseni svojega življenja. Odrasel si, ko sprejmeš, da je bolečina del življenja in da ni vselej vse postlano z rožicami. In ko ti življenje obrne hrbet, poskušaš razumeti in se učiti iz tega, kar se je zgodilo. Odrasli smo torej, ko se znamo učiti iz napak.

Kaj pomeni odrasti, bi lahko opisala tudi na podlagi svojega življenja, a se bom raje dotaknila svoje sestre, ki je starejša in se letos oktobra odpravlja študirat v Ljubljano - stran od doma kot jaz. Vse se je začelo že, ko je pred štirimi leti začela živeti v dijaškem domu. Že takrat sem kot osnovnošolka opazovala njen življenjski slog - dvigovala je svoj denar, z dobrim učenjem si je namreč priborila Zoisovo štipendijo in začela plačevati za stvari, ki si jih je kupila. Še bolj se je vse obrnilo, ko je dopolnila osemnajst let in dobila vozniško dovoljenje. Avto vzdržuje sama in opažam, da veliko bolj pazi, kako razpolaga z denarjem. Letos je sprejela odločitev, da gre študirat in živet v lastno stanovanje. Sama se zaveda, da prvi mesec ne bo lahko - od sedaj naprej bo kuhala in skrbela za stanovanje sama, s še dvema puncama, ki ju še ne pozna, torej bo morala sprejeti tudi njun način življenja. Tudi način dela na fakulteti bo drugačen - to sama še predobro ve. Za svoje sanje bo morala trdo garati sama. Verjamem, da ji bo uspelo, saj je že s tem, da je sprejela tako veliko odločitev, naredila velik korak. Vem pa tudi, da še ni popolnoma odrasla, saj še ni doživela dovolj stvari.

Proces odraščanja nikoli ne bo povsem zaključen, saj se tudi odrasli še vedno učijo in doživljajo stvari, ki jih delajo modrejše. Prav pa je tudi, da sleherni posameznik v sebi obdrži tisto svojo otroškost in jo zna - kdaj pa kdaj obuditi nazaj ter tako polepšati svet odraslih.

Saša Matjašec, 3. D

GASILSTVO

Moja strast do gasilstva se je začela že v otroštvu, in sicer ko sem dopolnila osem let. Na samem začetku sem spoznala, kako samo delo poteka, in se naučila veliko novih stvari, ki so bile zame takrat še tuje. Začeli smo počasi, razlagali so nam, kako določene vaje potekajo, kakšna pravila veljajo in kdo ima kakšno nalogo. Gasilsko ekipo vedno sestavlja devet članov, in sicer po dva napadalca, dva cevarja, dva vodarja ter sel, strojnik in desetar, ki vodi ekipo. Te vloge pa nam povedo, kateri član opravlja kateri del vaje. Obstajajo tudi različne starostne skupine, kot npr. pionirji, mladinci, pripravniki in član.

Pri nas večkrat potekajo tekmovanja med gasilskimi društvi, kar nas zelo vzpodbuja k zagnanosti, natančnosti in tršemu delu. Na tekmovanjih je konkurenca kar huda. Včasih se vrnemo z zmago, včasih pa priznamo premoč drugi ekipi, nikoli pa se ne predamo. Vsak poraz nam da zagon za še več in več vaj, da izpilimo določene vaje in postajamo hitrejši. Za gasilska tekmovanja pa moramo znati tudi zvezati razne gasilske vozle in poznati ogromno teorije.

Ne udeležujemo pa se le tekmovanj, temveč se preizkušamo tudi v orientaciji. Pred začetkom vedno dobimo kompase in zemljevide z označenimi točkami, kjer nas pričakajo sodniki z različnimi vajami.

Udeležujemo se tudi gasilskih kvizov, ki pa so sestavljeni iz prve pomoči gasilske zgodovine, gašenja požarov, poznavanja gasilskih vozil in orodij. Kot pionirka in mladinka sem imela najraje gasilske tabore. Pripravljali so jih naši mentorji in so poskrbeli, da je vse potekalo nemoteno. Tabori so prinesli malo oddiha, veliko veselja, zabave ter druženja. Mentorji so nam vzeli telefone, da smo se lahko posvetili druženju, igranju iger, kurjenju ognja ter tudi pripravi hrane. Skupaj smo postavljali šotore, šli na skupinske sprehode, si ogledali film ali dva in si privoščili plavanje. Tam so nam občasno priredili tudi kakšno tekmovanje ali celo orientacijo ter najboljše nagradili. Vedno pa smo ob koncu tabora dobili še kakšen spominek, npr. majico, skodelico...

V vseh teh letih sem spoznala, kako pomemben je ekipni duh in dobri medsebojni odnosi. Gasilstvo je v teh letih postalo del mene, nekaj, česar se rada lotim in kar hočem početi.

Zame je nekaj posebnega in zanimivega, zato se na tem področju še raje učim. Prinaša mi ogromno spominov, spoznala sem tudi veliko prijateljev. Tako smo člani društva postali ena velika družina.

Lija Grah 3. B

MOJ HOBI, MOJE ZADOVOLJSTVO

Ko pride do pogovora o gasilcih, nekateri ljudje pomislijo na gasilske veselice, kresovanja, postavljanje mlaja, piknike, gašenje požarov, rezanje avtov, reševanje muc z dreves ... Vendar je to samo kanček vsega, kar v resnici počnemo in organiziramo gasilci.

Moja gasilska pot se je začela pred 10 leti. Želela sem si početi nekaj koristnega izven šolskega okolja, da bi se nekaj novega naučila, se družila z sovrstniki in podobno. Sošolka mi je predstavila gasilce na tako zanimiv način, da sem se morala tudi sama preskusiti v tem, ampak nisem si mislila, da me bo ta obšolska dejavnost popeljala do tod, kjer sem sedaj.

Začela sem med pionirji. Tam smo se učili osnov gasilstva, kot so osnovni gasilski vozli, zgodovina gasilstva, sklapljanje, cevi, osnovna pravila ter pisali razne izpite za določene značke. Moja prva značka, ki sem jo pridobila, je bila bronasta značka Preprečujmo požare, nato pa je še srebrna in zlata značka Preprečujmo požare. Kmalu za tem sem postala mladinka. Med mladinci smo se pripravljali na različna tekmovanja, kjer je potrebna fizična zmogljivost ter tekmovanja iz znanja o zgodovini gasilstva, prvi pomoči in splošni razgledanosti o gasilstvu. Ker smo se močno trudile in trdo delale na vajah, smo leta 2020 na regijskem tekmovanju premagale vso konkurenco in se uvrstile na državno prvenstvo, ki je potekalo 5. 6. 2021 v Celju, kjer smo se uvrstile med najboljših 30 v vsej Sloveniji. Za ta naš trud in požrtvovalno delo nas je prišel osebno pozdravit predsednik Mariborske gasilske zveze in nam podelil priznanje in značko Vzorni mladinec. To je bilo v mojem zadnjem letu med mladinkami, saj sem se nato pridružila pripravnikom. Zaradi močne želje po delu v gasilstvu sem letos opravila izpit za pripravnika in lahko sodelujem na intervencijah.

Moja prva intervencija je bila malo nenavadna. Zagorela je kuhinja v stanovanjskem objektu. Na intervenciji sem bila vodja enote. Moja naloga je bila, da sem nadzorovala gasilce, ki so v času požara v objektu iskali ponesrečence. Vsake toliko sem od njih zahtevala poročilo in vsako poročilo posredovala naprej vodji intervencije. Vse skupaj je trajalo nekje pet ur. Po pregledu objekta in potrditvi, da je bilo vse pogašeno in vsi ponesrečenci zunaj, smo vso opremo pospravili in se odpeljali nazaj v svoje matično gasilsko društvo.

Čeprav mi je bila prva intervencija nenavadna, strašljiva, bila sem tudi pod stresom in v skrbeh, sem kmalu za tem, ko sem razmišljala za nazaj, spoznala, da je bila to izjemna izkušnja in da si želim to početi tudi v prihodnosti. Zahvaljujoč opravljenemu izpitu za pripravnika, se mi je ta pot odprla. Sedaj sem med članicami A, kjer se skupaj pripravljamo na bodoča tekmovanja in intervencije. Kmalu, ko pa bom opravila izpit za gasilca, pa bom lahko počela kaj več, kot pa bila samo vodja enote na intervenciji, kdo ve, morda bom prav jaz naslednjič reševala mucke z dreves in gasila večje požare.

Tjaša Magdič 3. B

RAZISKOVANJE NEZNANEGA

Z raziskovalno dejavnostjo sem pričela že v devetem razredu osnovne šole. V delu sem zelo uživala, zato v drugem letniku nisem odlašala, ko mi je bila ponujena priložnost ponovnega raziskovanja. Po treh raziskovalnih nalogah, eni Krkini nagradi ter dveh srebrnih priznanjih na področnem tekmovanju lahko samozavestno povem, da je raziskovanje ena mojih najboljših izkušenj v akademskem svetu.

Dela je veliko, tega ne bom zanikala. Ampak občutek, ko končno en večer pred rokom svojo nalogo oddaš, je vreden vsega truda. Tvoje delo, ovekovečeno na papirju, s katerim lahko znanje, ki si ga pridobil, deliš z drugimi. Družbena odgovornost je zame vedno predstavljala pomemben faktor, torej kako lahko s svojim delom pomagaš družbi. Moj najljubši del raziskovanja je svoboda idej in misli ter prilagodljivost. Ko melješ nek problem tako dolgo, da se ti v sanjah utrne ideja, ki jo moraš nemudoma zapisati na papir.

Vedno sem se lotevala naravoslovnih tem, kjer sem lahko izvajala poskuse. Tisti občutek, ki ga doživiš, ko dobiš neverjetno pozitivne rezultate, da jim niti sam ne verjameš, je nepopisljiv. In potem začneš dojemati in pisati stran za stranjo o poteku tvojega dela, spoznanjih in rezultatih, dokler raziskovalne naloge ne spišeš do konca. Tekom dela sem razvila ogromno življenjskih vrlin. Iskanje rešitev, dobro pisanje, občutek za strokovno kritiko literature, javno nastopanje, točnost, vestnost, kritično razmišljanje in še bi lahko naštevala. Niti slučajno pa ne morem zaključiti tega sestavka, ne da bi se zahvalila svojemu dolgoletnemu mentorju. Urošu Mikoliču, dr. vet. med., ki me je vsa ta leta spremljal. Hvala vam za vse ideje, vso podano znanje, vso pomoč in podporo. Hvala, ker ste z menoj iskali rešitve, tudi ko sama nisem videla poti, in ker nikoli niste obupali nad mano. Resnično si ne bi mogla zamisliti boljšega mentorja. Hvala vam.
Zahvaljujem se tudi soavtorici, ki me je spremljala dve od teh let.

Da zaključim. Raziskovalno delo priporočam vsem radovednim, ki so pripravljeni trdo delati in v zameno prejeti neprecenljivo znanje. Izberite si temo, ki vas res zanima, da vam pisanje ne bo mučno temveč v veselje. Zabavajte se med delom in odkrivajte neznano.

Nika Rajzman 4. D

TITANIK POD ŽAROMETI

Minulo poletje smo v kulturnem društvu Simon Gregorčič Velika Nedelja pripravili gledališki spektakel Titanik – nova zgodba. Kot nam je znano iz zgodovine, se je znamenita ladja Titanik na plovbi čez Atlantski ocean peti dan od izplutja zaletela v ledeno goro in potonila. O dogodkih tiste usodne noči iz 14. na 15. april 1912 je bilo napisanih veliko besed, posnetih je bilo tudi nekaj filmov. Naša zgodba je drugačna, saj ni na filmskem platnu, ampak na gledališkem odru.

Vsako leto pripravimo gledališko predstavo na prostem, s katero privabimo množico obiskovalcev, in tudi to sezono nam je s skupnimi močmi uspelo, saj se lahko pohvalimo z več kot 100 člansko ekipo. Vsak teden smo se srečevali in tako je vsak prispeval svoj delček osebnosti in trud za vlogo, ki jo je igral. Ob tem smo se veliko smejali in zabavali. Trdo delo je bilo vsekakor poplačano z velikim aplavzom in navdušenjem publike. Zelo pogrešamo tiste poletne noči in se veselimo novega projekta.

Anže Kace Trop, 3. B in Tjaša Zamuda, 4. D

NAŠA "CVETLICA" KATARINA

Ali veste, da na hodnikih naše šole že tretje leto srečujete uspešno mlado damo, ki hkrati z našo šolo obiskuje še srednjo glasbeno šolo? To je naša dijakinja Katarina Dermol, ki prihaja iz okolice Šoštanja v Savinjski dolini in obiskuje 3. letnik, smer cvetličarstvo.

Po končani osnovni šoli v Šoštanju se je Katarina istočasno vpisala na Biotehniško šolo in na Konservatorij za glasbo in balet v Mariboru, kjer nadaljuje glasbeno šolanje in se posveča igranju klarineta. Na to pihalo igra že približno 10 let, saj je glasba njena strast. V srednji glasbeni šoli se je še bolj navdušila nad glasbo, saj je odkrila in spoznala manjšo različico klarineta, tako imenovani es klarinet, na katerega igra v orkestrih.

Vse od otroštva je Katarina močno povezana z glasbo, za katero pravi, da ji veliko pomeni. V osnovni šoli je začela prejemati priznanja na glasbenih nastopih in se udeležila številnih poletnih glasbenih šol, vse od regijskih, državnih do mednarodnih tekmovanj kot solistka. Tam je skupno osvojila tri zlate in tri srebrne plakete ter prejela 13 priznanj in pohval.

Letos se je udeležila tudi mednarodnega tekmovanja Woodwind&brass v Varaždinu, kjer je tekmovalo 22 udeležencev, in osvojila tretje mesto. Tudi v srednji šoli sodeluje v številnih orkestrih, denimo v Pihalnem orkestru Zarja Šoštanj, Pihalnem orkestru Pošta Maribor in v šolskem Pihalnem orkestru. Še naprej pomaga tudi pri nastopih v orkestrih iz osnovne šole. Ker ima glasbo rada, sodeluje pri komorni sestavi klarinetov in "razgibava" svoj glas v kar treh različnih pevskih zborih.

Odraščala je v glasbeni družini, kjer se vsi družinski člani tako ali drugače ukvarjajo s glasbo. Skupaj radi zaigrajo, kar Katarini še posebej veliko pomeni.

Po končani srednji šoli bi Katarina rada študirala glasbeno pedagogiko v Ljubljani in tako še nadgradila svoje glasbeno znanje. Svojo poklicno pot želi nadaljevati tako, da bi poučevala glasbo otroke v osnovni šoli in jo tako približala ljudem, saj je prav v glasbi ogromno potenciala in ljubezni.

Boštjan Lampret, prof.

OBJEMI DREVO, LEPŠE TI BO

Bil je lep jesenski dan. Prejele smo uro nadomeščanja. Ne že spet. Pa smo odšle na sonce, na zrak, po energijo, na druženje. Mimogrede smo objele tudi izbrano drevo v drevoredu, ki vodi do šole. Ob tem se je utrnila tudi kakšna globoka misel deklet iz 4. C.

Monika Rubin Bračko, prof. slo.

“Objela sem drevo. Počutila sem se zelo sproščeno in povezano z naravo. Človek potrebuje naravo, saj nas narava pomirja in sprosti. Ko gremo na sprehod po gozdu, se sprostimo, in pozabimo na telefone, šolo in probleme. Je zelo sproščujoče in pomirjajoče. Gibanje v naravi je velik plus, ki poleg dobrega počutja tudi omogoči bolj zdravo telo, dušo in življenje. Vsakemu bi priporočala, da je zunaj v naravi čim več. Poleti tudi bos. In da se nauči naravo poslušati, se umiriti in uživati v trenutku.”

Melani Balažic

“Nikoli še nisem objemala drevesa.”

Adrijana Bratkovič

“Moje mnenje je, da je objemanje dreves lahko zelo sproščujoče in da ti da občutek povezanosti z naravo. Lepo je objeti drevesa, ker pokažeš, da ti je mar za drevesa ter za naravo. Drevo sem že objela in počutila sem se polna energije, bolj vesela in sproščeno. V naravi se osredotočiš na lepoto in mir. Ljudje si ne vzamejo dovolj časa za naravo.”

Manca Brdnik

TEŽKA RESNICA

Bil je lep sončen dan,
s prijetnimi občutki obdan.
Le za Ano ni bilo tako,
saj vedno užalostili so jo.

Sošolce kot barabe je imela,
saj niti mnenja izraziti ni smela.
Iz finančnega vidika se norčevati?
Za to moraš nizko res pristati.

Žaljivk in posmehovanj imela je vrh glave.
Kaj vse jim še na misel ne pade?
S tem v sebi je jezo in žalost teptala
in potem osamljena postala.

V primeru takem molk je slaba izbira,
ko te nekdo tako vrže iz tira.
Svoja občutja in mnenje izrazi
In tako svoj pravi obraz pokaži.

Bori se s pravico,
sooči sebe in njih z resnico.
Le samemu sebi ne laži
in se v dobri luči pokaži.

Lija Grah, 3. B

Pesem je bila na natečaju Tedna možganov nagrajena s tretjim mestom v kategoriji individualnih izdelkov srednjih šol.

STAREC

Po stari cesti, star gospod,
prejšnjih generacij rod.
Tava izgubljeno tam,
ne ve od kod, ne kje, ne kam.

Siv klobuk na glavi nosi,
podplati so mu čisto bosi.
Plašč njegov ga ne ogreva,
kljub temu otožno si prepeva.

Sam pri sebi se sprašuje,
zakaj usoda ga kaznuje,
da sam s seboj, brez kogar koli,
nesrečen tava naokoli.

Žiga Helbl 3. a KPT

IZZIV

V čustvih veselja, napiši pismo.
Eno pismo.
Pismo sebi.
Zapolni ga s karizmo.
Zapolni ga s srečo.

V čustvih žalosti najdi pismo.
Odpri pismo.
Preberi pismo.
Zapolni se s karizmo.
Zapolni se s srečo.

Špela Savec 4. C

OBJEMI DREVO, LEPŠE TI BO

“Ljudje dandanes preživimo premalo časa v naravi. Nekateri se ne zavedajo, kako te lahko narava sprosti, in za trenutek pozabiš vse skrbi. Mislim, da takrat najdeš rešitve za vse težave in stiske, ki te mučijo v tem trenutku.”

Katarina Cigula

“Narava je svoboda, kjer se vsi lahko počutimo sproščeno in vsemogočno. Odnos med nami in naravo je obojestranski, kako mi skrbimo zanjo, ona skrbi za nas. Ključnega pomena je, da si vsi vzamemo nekaj časa zase in prisluhnemo sebi in naravi, ki nas obdaja, saj bomo šele tedaj izvedeli, kako smo lahko hvaležni, da smo, kar smo.”

Lea Ganziti

“Moje mnenje je, da se ob objemu drevesa povežeš z naravo. Nisem pa tega še nikoli poskusila. Človek potrebuje naravo za boljše počutje. Za gibanje v naravi si ne vzamemo dovolj časa, saj smo preveč zaposleni z drugimi stvarmi, za katere mislimo, da so za nas bolj pomembne.”

Nika Gačnik

“Drevesa govorijo brez besed, vendar so lahko njihova sporočila vsakomur jasna in razumljiva. Drevesa nam lahko s svojimi energijami pomagajo pri zdravljenju na telesni, čustveni, mentalni, duševni in duhovni ravni.”

Alja Hren

“Objemanje dreves pripomore k pridobivanju energije in moči, ki ga pusti drevo. Že sprehod po naravi nam pomaga pri zmanjšanju stresa in skrbi.”

Mojca Jakob

PRAVLJICA

Sva videla se že pred leti, v domačem kraju kjer živiš.
Bilo je bolj po nesreči,
ko si na belem konju prijahal v mojo pravljico.
Tvoji rdeči lasje so
kot ogenj v kaminu žareli pod svetlim soncem.
Veter jih je skuštral in izgledal si
kot princ iz pravljice, ki mi jo je prebirala mama, ko sem bila mlajša.
Obraz tvoj posut bil je s pegami, kot nočno nebo je s svetlimi zvezdami.
Uročil si mi srce, četudi nisi bil zlobnež.
Minila so leta dokler te spet nisem videla.
Na zabavi s prijatelji, ko prižgali so svečo, ta ni edina, ki žari.
Vidim tvoje rdeče lase v njih pa roke,
roke prelepe princese h kateri si odhajal na tistem belem konju.
Kaj ne moreš videti,
da sem jaz princesa, ki potrebuje pomoč,
ki potrebuje tvoj dotik, tvojo besedo, tvojo ljubezen?
Prišlo je poletje.
Obrnem se in spet si pred menoj.
Moje modre oči pridejo v dotik s tvojimi bogato čokoladnimi,
ki so kot zakladnica skrivnosti.
Spregovoriva par besed,
nato pa se drug drugemu zakopljeva v objem.
V tistem trenutku te nisem hotela izpustiti, počutila sem se,
kot da si končno moj, da končno vidiš in čutiš, kako te želim.
Vendar si izpuhtel iz mojega dotika kot čarodej
in ne princ za katerega sem te imela.
Že od nekdaj si bil zlobnež, vendar te nisem ustavila.
Pustila sem, da mi zastrupiš srce,
pustila sem, da mi uničiš
moj srečen konec.

Ariana Pečovnik 1. C

OBJEMI DREVO, LEPŠE TI BO

“Kolikor se zdi, da je objemanje dreves otročje, čudaško ali brez smisla, je včasih takšno dejanje edino, ki nas lahko spravi v dobro voljo. Dreves ne objemam pogosto, da ne bo pomote, se pa malo za hec ne bi branila. Mislim pa, da je lepo, da človek spoštuje drevesa tudi na tak način, saj so na vse zadnje glavni predstavniki naše narave.”

Zala Klančar

“Jasno je, da objemanje dreves ni za vse, a vendar lahko vsak kdaj pa kdaj uživa v tem. Drevesa še nisem objela, sem pa po njem že plezala. Ljudje smo narava, narava smo ljudje, zato bi jo morali še bolj spoštovati in skrbeti zanjo, kot ona za nas. Mislim, da če bi si vsak človek vzel vsaj dvajset minut za sprehod po naravi, brez telefona, bi bili dosti boljše volje.”

Iris Kos

“Nazadnje sem objela drevo, ko sem bila mala, in se od takrat ne spomnim, kako sem se počutila. Zdaj bi me bilo mogoče malo sram, če bi me kdo videl, ker bi me čudno gledal. Sčasoma pa bi mi postalo vseeno. Človek potrebuje naravo zato, da dobi vitamine, pa da se giblje, da ni samo doma pred televizijo in s telefonom. Jaz si vzamem dovolj časa, da grem enkrat na dan v naravo na daljši sprehod. Rada hodim v naravi, ker je prijetno, pa ne kritizira me, kako izgledam.”

Lin Lončarič Leskovšek

“Mislim, da si pri objemanju drevesa povežeš z naravo, vendar tega sama še nisem poskusila. Človek potrebuje naravo za boljše počutje. Mislim, da si ne vzamemo dovolj časa za gibanje v naravi, saj imamo preveč drugih obveznosti.”

Julija Merzdovnik

ČUTI

Težko je,
pustiti si čutiti.
Težko je pokopati dele tebe, ki so nastali z namenom, da preživiš.
Ne boš se jih rešil,
naučil se boš živeti z njimi.
Pomni, komaj ko spoznaš svoja prava čustva, kadar si jih boš dovolil čutiti, se boš lahko zacelil.
Težko je,
neprijetno
stopiti iz cone udobja, cone varnosti in prijetnih občutkov.
Lahko so varljivi, jim še vedno zaupaš?
Dovoli si čutiti, vendar ne hiti.
Prišel bo tudi tvoj čas.
Sprosti se,
Zadihaj.
Živi.

Špela Savec 4. C

POLETNI VEČER

Spoznala sva se na poletni večer.
V daljavi se slišala je pesem kitare,
ko vzel si me v objem,
mi pod zvezdami božal zlate lase,
skuštrane, kot najine misli.
Prepeval mi sladke besede,
sladke, kot vino,
ki sem ga čutila v tvojih poljubih.
Prepustila sva se občutkom,
občutkom poželenja in bližine.
Na klopci leseni sredi Ljubljane
sva se kot star par pogovarjala o življenju.
Oba sva globoko v sebi vedela,
da v najinih življenjih ni prostora za drug drugega.
Sonce je začelo vzhajati,
z neba je pregnalo luno in z njo tudi tebe.
Odšel si brez pozdrava.
Odšel si brez spomina name.
Brez spomina na tisti najin poletni večer.

Ariana Pečovnik 1. C

DELAVNICA IZDELOVANJE 3D VOŠČILK JE ZABAVNO

Z dijaki Biotehniške šole Maribor smo se na dan proste izbire dejavnosti udeležili delavnice izdelovanja 3D voščilk. Vau, prvič smo se preizkusili v računalniškem modeliranju. Avto CAD je priročen, uporaben prav za vsakogar v vseh panogah. Oblikovanje omogoča hitro in natančno ustvarjanje.

Za vse tiste, ki se delavnice niste udeležili, naj vam na kratko opišemo programsko opremo. AutoCAD je programska aplikacija za računalništvo podprto načrtovanje (CAD), ki se uporablja za ustvarjanje 2D in 3D načrtov in modelov. AutoCAD nudi vrsto orodij za ustvarjanje in urejanje risb in načrtov, vključno s črtami, krogi, loki, poligoni in besedilom. Vključuje tudi funkcije za kotiranje, označevanje in dodajanje šafur in senčenje risb.Za tiste, ki jim tehnika ni blizu, se je profesorica potrudila in razdelila že narisane predloge. Mi smo po navodilih izrezali voščilko in tako dobili čudovite izdelke – NOVOLETNE VOŠČILKE.

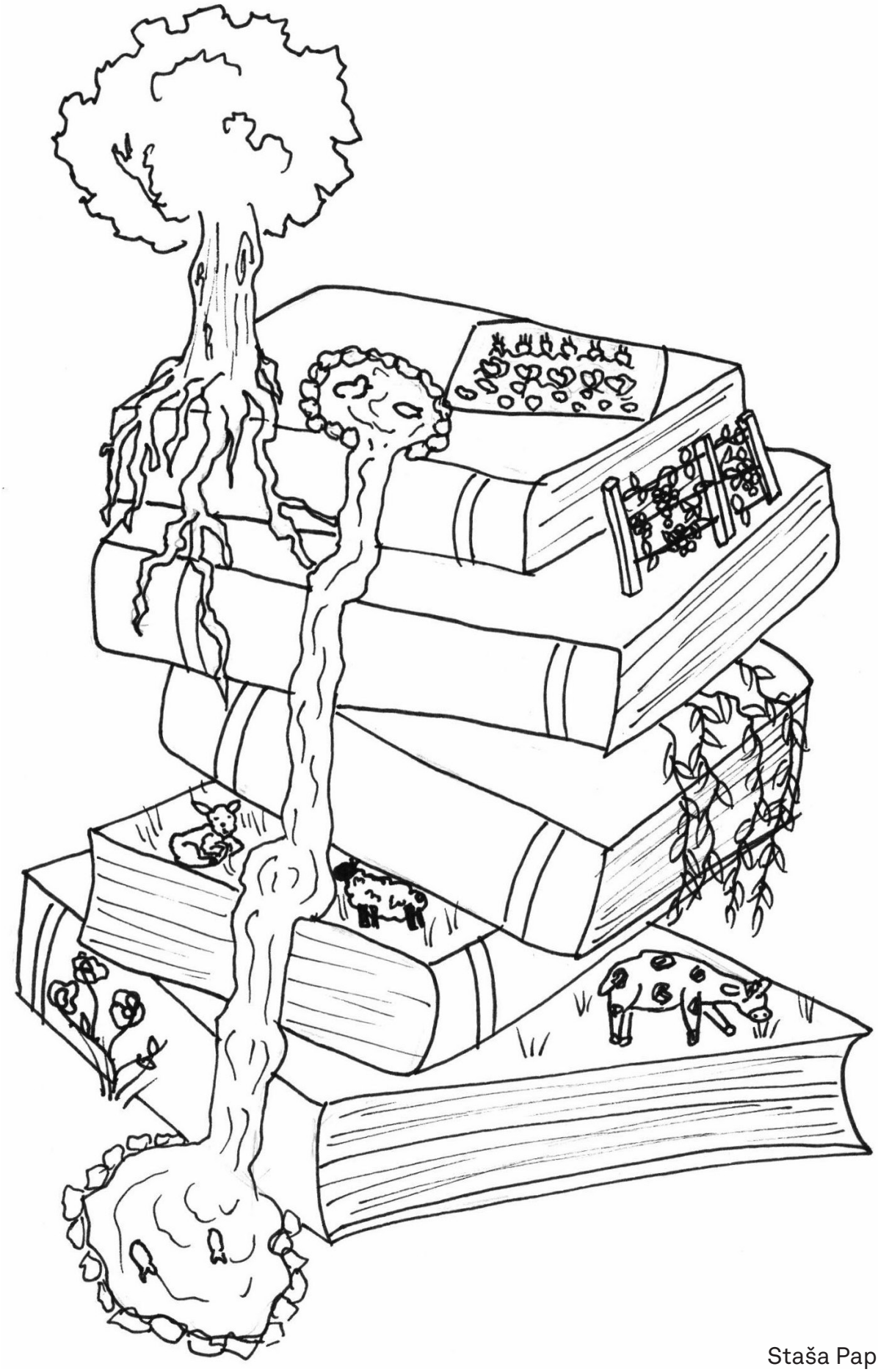
Kako pa tebe pritegne pogled na takšno voščilko? Zmoreš, zato se preizkusi v modeliranju in izdelavi.

Zapisali dijaki: 1. e, mehaniki kmetijskih in delovnih strojev

Lara Bračič 4. B

Staša Papec 1. A

DAN MALO DRUGAČE

Na druženju je izstopal predvsem smeh, drug drugemu smo namenili mimobežni prijazni pogled ali dva, izmenjali izkušnje in kakšen dober nasvet. Med igro smo se povezali, med debato zoreli in se spoznavali. Pristen stik s človekom je še kako potreben za vsakogar, prav v teh časih. Delo z mladimi me navdihuje in napolnjuje z energijo. Spoznaš, da ti mladi v drobnih gestah veliko povrnejo, predvsem z iskrenostjo in svojo edinstvenostjo. Pa tako vedno znova spoznam, da sem izbrala najlepši poklic.

Monika Rubin Bračko, prof. slov.

V torek in sredo, 27. in 28. 9. 2022, smo dijaki naše šole po šolskih prostorih posejali prav lepo razpoloženje, namreč dogajale so se interesne dejavnosti, ki smo jih na podlagi prijave preko spletne učilnice izbrali sami. Nekateri smo deževno sredo ob pitju toplega čaja, igranja družabnih iger ter kramljanju v manjših skupinah ob palačinkah preživeli s profesorico slovenščine, Moniko Rubin Bračko. Res nam ni bil dolgčas. Naposled je grelnik vode zavrel in bil je čas za čaj. Debatirali smo o odnosih do sočloveka, o času od otroštva pa do najstništva, o odnosih v družini in o prijateljstvu. Na koncu je sledilo sladkanje s palačinkami, katere so kar hitro izginile iz krožnika.

Saša Matjašec, 3. D

Krožek se je izvajal v učilnici za slovenščino. Zbrali smo se dijaki od 1. do 4. letnika. Pripravili smo si mize tako, da je na vsaki bila ena družabna igra oz. dejavnost, vmes pa smo jih menjavali. Iger je bilo na voljo veliko, vse od spomina, monopolija, do lepljenja lističev na glavo, da smo ugibali, kdo smo. Ob začetku krožka je vsak udeleženec na listek napisal temo za debato in jo dal v klobuk. Iz tega klobuka smo žrebali eno

temo, na katero smo povedali svoje mnenje oz. izkušnje, če smo jih imeli. Pri debati se je vsaki mizi pridružila tudi profesorica, ki je z različnimi vprašanji, povezanimi z izžrebano temo, vse skupaj naredila še bolj zanimivo. Med igranjem iger in debatiranjem smo se sladkali s toplim čajem, piškoti in palačinkami, ki jih je že doma spekla dijakinja Melanie Žlahtič. Imeli smo tudi možnost, da prinesemo knjigo za branje, ki smo si jo lahko potem z nekom izmenjali. Menim, da smo vsi, ki smo se krožka udeležili, zelo uživali, saj se je ustvarilo prijetno, pozitivno in veselo vzdušje.

Ajda Novak, 4. C

Bilo mi je super, saj sem se tega krožka udeležila s sošolkami, s katerimi se razumem. Igrale smo se različne igre. Pri tem smo se nasmejale in hecale. Proti koncu dneva sem v bralnem kotičku brala knjigo. Imela sem se odlično.

Taja Rožman, 3. D

Izkušnja je bila prijetna, poučna ter zanimiva, saj smo se podružili na malo drugačen način: z igranjem raznih iger, branjem, klepetanjem in smejanjem.

Sara Podgorelec, 2. D

Pri debatah se mi je zdelo izredno zanimivo slišati mnenja drugih, kaj o določeni temi kdo misli, saj je na ta način vsak zase oziroma iz lastne izkušnje izrazil svoje mnenje.

Julija Ozmec, 3. C

Na krožku smo se imeli prijetno. S skupnimi močmi smo skušali ustvariti kar se da sproščeno vzdušje. Res lepo, da smo se imeli priložnost družiti ob skodelici dobrega čaja, piškotov, zanimivih debatah, se tako bolje spoznavali in koristno izkoristili skupni čas.

Julija Vogrinec, 4. C

Skupinam pri debati se je pridružila tudi profesorica, ki nam je dala tudi kakšen dober življenjski nasvet in spodbudo za naprej. Prav je, da med seboj čim več komuniciramo, saj živimo v času tehnologije in se več ne zavedamo, kako pomemben je en lep pogled ali prijazna misel.

Katja Janžič, 3. D

Dan je bil zabaven, sproščen in za trenutek smo pozabili, da smo v šoli.

Larisa Maučec, 3. D

Vključila sem se v dejavnost iz razloga, ker sem hotela spoznati nove ljudi in se vključiti v novo družbo. Bila je zelo dobra odločitev, saj sem zelo uživala. Všeč mi je bilo, kako se je profesorica povezala z nami in komunicirala ter tudi sama spregovorila o kakšni temi. Izvedeli smo tudi veliko lastnih izkušenj, spoznali, kako se naša življenja razlikujejo, da ima vsak lastno mišljenje in drugačen pogled na svet, kar se mi zdi super.

Marissa Pogačar, 4. D

Ker rada berem, igram družabne igre in se rada družim s prijatelji, sem se odločila za ta krožek. Ta dan sem se pri druženju s prijatelji in spoznavanjem novih ljudi, imela zelo »fajn«.

Alma Brinar, 2. D

Moji osebni občutki tega dne so presenetljivo zelo dobri, priznam da nisem pričakovala, da se bom imela tako dobro kot se je izšlo. Spoznala sem veliko novih ljudi, s katerimi se sedaj srečujem na hodniku s prijetnim nasmeškom.

Veronika Jurko, 2. D

Dan mi bo ostal v dobrem spominu, saj se je za prav vsakega našlo mesto, aktivnost in prijatelj, s katerim se morda med kratkimi odmori na navaden šolski dan nimaš časa usesti in spregovorit.

Laura Tušar, 3. D

Del našega druženja je bil tudi debatni kotiček, ko smo se v skupini in s profesorico dotaknili malo globljih in resnejših tematik. Menim, da je bila čajanka zelo domiselna ideja, saj smo skupaj s sošolkami preživele nekaj kvalitetnega časa, ki ga drugače morda ne bi. Tako smo se še nekoliko bolj spoznale.

Pia Breznik, 3. D

PREDAJA KLJUČA

Počasi prihaja čas slovesa, saj zaključni letniki odhajamo vsak svojo pot in zato smo ključe kraljestva BTŠ morali prepustiti v roke vam, bodočim zaključnim letnikom. Ključa pa nismo predali kar zlahka, zanj so se morali pošteno boriti.

V igrah so se borili 2. e, 3. a, 3. b, 3. c in 3. d razred. Pripravili smo jim 5 iger. V prvi igri POJEJ PIŠKOT, so dijaki piškot položili na čelo in ga spravili do ust le s pomočjo obraznih mišic.

Druga igra se je imenovala LOVLJENJE JAJCA. Zmagal je razred, kjer sta se igralca najbolj oddaljila pri lovljenju surovega jajca.

Pri tretji igri KVIZ so dijaki odgovorili na 10 vprašanj. Nekatera vprašanja so zahtevala splošno znanje, za druga pa so morali dobro poznati našo šolo.

V četrti igri sta sodelovala dva tekmovalca iz vsakega razreda, ki sta z žlico v ustih prenašala surovo jajce.

Pri peti igri si je moral tekmovalec nadeti rokavico za rektalni pregled goveda in iskati figurice v blatu. Tisti, ki je prvi našel 10 figuric, je zmagal.

Po napetem, a hkrati zabavnem, tekmovanju je ključ osvojil 3. b razred. Iskrene čestitke.

Ključ predstavlja to, da boste šolo spoštovali in varovali, mi pa jo bomo ohranili v lepem spominu. Zaključni letniki vam mahamo!

4. C razred

IZ SVOJEGA GLASU ČRPAJ SAMOZAVEST

PEVSKI ZBOR

ŠOLSKI BAND

Šolsko leto 2023/24

Pridruži se nam!

Potrebuješ le veselje do ustvarjanja glasbe in dobro voljo.

PRIJAVI SE NA
eva.mori@bts.si

RUNKL COLLEGE, šolsko glasilo, 2023
Izdajatelj: Biotehniška šola Maribor, Vrbanska cesta 30, 2000 Maribor
Odgovarja: Anton Krajnc, univ. dipl. ing.
Oblikovanje: Natalija Juhart Brglez, prof., Primož Brglez, dipl. ing. arh.
Uredniški odbor: Monika Rubin Bračko, prof., Jasna Klasinc, prof.,
Sandra Gostič, prof.